



SKATTEMINISTERIET

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Telefon 3392 3392
Fax 3314 9105

CVR-nr. 17146815
EAN-nr. 5798000033757

www.skm.dk

J.nr. 2008-211-0007

26 FEB. 2009

Til organisationer m.v.
(Jf. vedlagte høringsliste)

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)
(Leveringsstedsregler for ydelser, omvendt betalingspligt, VIES-systemet, momsgodtgørelse i andre EU-lande m.v.)

Hermed udsendes ovennævnte lovforslag og udkast til ændring i momsbekendtgørelsen til teknisk høring.

Skatteministeriet skal venligst anmode om at eventuelle bemærkninger modtages senest onsdag den 25. marts 2009.

Hensigten med lovforslaget er at gennemføre en række regler på momsområdet, som er blevet vedtaget i EU. Vedlagt er et notat om forslaget.

Henvendelser og spørgsmål til lovforslagets indhold kan ske til Lone Lau-Jensen, llj@skm.dk, telefon 33 92 48 37, og til bekendtgørelsens indhold til Carl Helman, cah@skm.dk, telefon 33 92 45 19.

Høringssvar bedes venligst sendt til kontorets postkasse: Pafgft@skm.dk

Med venlig hilsen

Lone Lau-Jensen

Forslag¹

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven)

(Leveringsstedsregler for ydelser, omvendt betalingspligt, VIES-systemet, moms-godtgørelse i andre EU-lande m.v.)

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1416 af 21. december 2005, § 1 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 14 i lov nr. 315 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 518 af 7. juni 2006, § 1 og 9 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 525 af 17. juni 2008 og § 3 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, 3 pkt., ændres "driver registreret virksomhed" til: "er eller bliver registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a".

2. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres "der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 og 51" til: "der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a".

3. I § 13, stk. 1, nr. 18, næstsidste punktum, ændres: "driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomheder" til: "driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

4. I § 14, stk. 1, nr. 2, sidste punktum, ændres "til en køber, der ikke er registreret" til: "til en køber, der ikke er registreret efter lovens §§ 47, 49-50a eller 51 og 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land".

5. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres "§ 49, stk. 3" til: § 48, stk. 3".

6. §§ 15-21 ophæves og i stedet indsættes:

"§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EU-Tidende 2008 L 44, s. 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EU-Tidende 2008 L 44, s. 23), samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (EU-Tidende 2009 L 14, s. 7).

1. en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens Kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser, og
2. en juridisk person, der er registreringspligtig for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 og 50 a, for at være en afgiftspligtig person.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og §§ 18, 19, stk. 1, 21, 21 a og 21 b.

Stk. 2. For de i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de i § 21 d nævnte ydelser er leveringsstedet her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet, til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 19-21 d.

Stk. 5. For de i § 21 d, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de i § 21 d, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU, til en ikke-afgiftspligtig person her i landet, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, som f.eks. ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet, når befordringen finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for andre transportydelser til ikke-afgiftspligtige personer end nævnt i stk. 1 og 2, er her i landet, når transporten finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved "transport af varer inden for EU" forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes område. Ved "afgangssted" forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved "ankomststed" forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

1. Aktiviteter i tilknytning til transport, som f.eks. lastning, losning, omladning og lignende.
2. Vurdering af og arbejde på løsøregenstande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning dertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her."

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, bortset fra de ydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af personbefordring, der finder sted inden for EU, er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og befordringen derfor ikke har ophold uden for EU mellem afgangssted og ankomststed, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3 Afgangsstedet er i denne forbindelse det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af et fritidsfartøj til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fritidsfartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne

ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage. ”

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

1. Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, pantrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
2. Reklameydelser.
3. Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
4. Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
5. Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
6. Levering af arbejdskraft.
7. Udlejning af løsørestande bortset fra transportmidler.
8. Adgang til naturgas- og elektricitetsdistributionssystemer samt transport eller transmission gennem sådanne systemer og andre dermed direkte forbundne ydelser.
9. Teleydelser.
10. Radio- og tv-spredningsydelser
11. Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1, nr. 1-10 nævnte ydelser er dog her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.”

7. I § 23, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

”*Stk. 5.* Såfremt levering af en ydelse strækker sig over en periode på mere et år uden mellemliggende afregning af afgift, skal afgift af ydelsen afregnes ved udgangen af hvert kalenderår fra og med år 2, så længe leveringen af den pågældende ydelse ikke er afsluttet. Dette gælder dog alene ydelser, der leveres til eller modtages fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelsen, idet leveringsstedet for ydelsen er bestemt

efter § 16, stk. 1. Der skal efter § 54, stk. 1, afgives listeoplysninger om levering af sådanne ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande."

8. I § 34, stk. 1, nr. 1, ændres "når erhververen er registreret i et andet EU-land" til: "når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til lovens §§ 47, 49-50a eller 51-51a".

9. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres "eller af en køber, som ikke er registreret her i landet" til: "eller af en køber, som ikke er registreret her i landet efter lovens §§ 47, 49, 51 og 51 a".

10. § 34, stk. 1, nr. 12, affattes således:

"12) Levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr.10."

11. I § 37, stk. 1 og 4, ændres "Registrerede virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

12. I § 37, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

"Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§ 50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b."

13. I § 38, stk. 1 og 2, ændres "en registreret virksomhed" til: "en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

14. I § 40, stk. 2, ændres "hos en registreret virksomheds medarbejdere" til: " hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47 og 49, 51 og 51 a".

15. I § 41, stk. 4, ændres: "§ 49, stk. 1. 1. pkt." til: "§ 48, stk. 1. 1 pkt."

16. I § 43, stk. 3, ændres " Registreringspligtige virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

17. § 45, stk. 1, affattes således:

"§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet eller ikke valgfrit eller frivilligt er registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervsmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun i det omfang, der er ret til fradrag i det land, hvori den afgiftspligtige person er etableret, og i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det her i landet gældende, indrømmes godtgørelse kun i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven."

18. § 45, stk. 7, affattes således:

"Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af afgift, herunder at kommunikation skal ske elektronisk".

19. § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, affattes således:

"2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,

"3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementerne og ydelser i tilknytning dertil, og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet."

20. I kapitel 11 indsættes efter § 46 som ny paragraf 46 a:

"§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Stk. 2. En afgiftspligtig person omhandlet i § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet i de tilfælde, hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken."

21. Overskriften til § 47 affattes således:

"Registrering

Leverancer her i landet".

22. §§ 48-50 ophæves, og i stedet indsættes:

"§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,

2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikke afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.”

23. Efter § 50 c indsættes underoverskriften ”Frivillig registrering”.

24. Efter § 51 a indsættes underoverskriften ”Udlevering af oplysninger”.

25. § 54, stk. 1, affattes således:

”§ 54. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer samt ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.”

26. I § 55, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a”.

27. I § 56, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a”.

28. I § 57, stk. 1, ændres, ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a”.

29. I § 62, stk. 1, ændres ”uanset § 57” til: ”uanset § 57 og 64”.

30. I § 62, stk. 5, ændres ”§ 11, stk. 3” til: ”§ 11, stk. 5”.

31. § 64 affattes således:

”§ 64. Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og fristerne for afregning af momsen i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse.”

32. § 65, affattes således:

”§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50- 50b, skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode, og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14, og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.”

33. I § 69, stk. 1, nr. 5, ændres: ”§ 49, stk. 1 og 2” til: ”§ 48, stk. 1 og 2”.

34. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 48, 1. pkt.” til: ”§ 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Momslovens § 21 b, stk. 2 og 3, som affattes ved denne lovs § 1, nr. 6, træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 3

Stk. 1. Fra 1. januar 2010 til og med 31. december 2010 er leveringsstedet for ydelser, uanset § 21, i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af ydelser som arrangør af sådanne aktiviteter, samt for ydelser i tilknytning til disse former for aktiviteter, her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

Stk. 2. Fra den 1. januar 2010 til og med den 31. december 2012 er leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning her i landet, hvis transportmidlet faktisk benyttes her i landet, og leverandøren er etableret uden for EU.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. EU-handel med ydelser mellem erhvervsdrivende (B2B)
 - 3.1.1. Ændringer i leveringsstedet (hvor momsen betales)
 - 3.1.2. Udvidende brug af omvendt betalingspligt
 - 3.1.3. Udvidelse af kontrolsystemet VIES med ydelser samt afkortning af periode og frist for afgivelse af listeoplysninger om varer og ydelser
 - 3.2. EU handel med ydelser fra erhvervsdrivende til ikke-afgiftspligtige personer (B2C)
 - 3.3. Godtgørelse af momsudgifter inden for EU
 - 3.4. Årlig afregning af momsen af uafsluttede ydelser
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Kommunikationsplan
12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EU-Tidende L 44, s. 1), for så vidt angår de ændringer, som skal være gennemført til og med 2013, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EU-Tidende L 44, s. 23), samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (EU-Tidende L 14, s. 7).

2. Lovforslagets formål og baggrund

Under de nuværende regler for grænseoverskridende salg af ydelser til f.eks. afgiftspligtige personer skal en ydelse som hovedregel momses i oprindelseslandet. Øget samhandel og den teknologiske udvikling har imidlertid ændret omfanget af og mønsteret for handel med ydelser, således at de eksisterende regler medfører grænsehandelsproblemer, tolkningsproblemer og administrative byrder.

De nye regler vedtaget i Rådets direktiv 2008/8/EF og Rådets direktiv 2008/9/EF har til formål at

løse disse problemer.

I direktiv 2008/8/EF ændres reglerne om, i hvilket land moms af ydelser skal betales, til i langt højere grad end hidtil at være forbrugslandsbeskatning frem for beskatning i oprindelseslandet. For at undgå, at leverandører af ydelser skal momsregistreres og indbetale moms i alle lande, hvor de har kunder, gennemføres samtidig regler om, at køberne skal indbetale momsen – såkaldt omvendt betalingspligt. Dette gælder dog ikke private købere.

Momsbetaling i det land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og indbetaling af momsen af den afgiftspligtige køber ligner i stort omfang systemet for varehandel inden for EU, hvor salget er momsfritaget, og den afgiftspligtige køber betaler erhvervsmoms i eget land. For at myndighederne kan kontrollere, at al det momsfri salg rent faktisk momses af køber, har man for varehandlen et kontrolsystem, der hedder VIES (også kaldet listesystemet). Sælgerne skal indberette salget til dette listesystem, og myndighederne i købslandet kan så se, om sælgers oplysninger matcher det mængde varer, som køber angiver til momsafregning.

For at give EU's medlemslande mulighed for at kunne kontrollere salget af ydelser med omvendt betalingspligt mellem virksomheder inden for EU, foreslås i direktiv 2008/8/EF, at VIES-systemet udvides med disse ydelser. Det betyder, at virksomheder, der sælger ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande, og hvor momsen skal betales af køber i købers land, skal indberette salget til VIES-systemet. I direktiv 2008/117/EF foreslås det endvidere, at indberetninger af salget af både varer og ydelser mellem virksomheder inden for EU som hovedregel skal ske månedligt.

Virksomheder, der har momsbelagte udgifter (indkøb) i lande, hvor de ikke er registreret, skal søge om godtgørelse af denne moms i købslandet. Det hidtil gældende godtgørelsessystem har imidlertid været administrativt besværligt, og da der med de nye regler for øget forbrugslandsbeskatning med omvendt betalingspligt blive flere tilfælde, hvor virksomheder ikke er registreret i de lande, hvor deres kunder er, og hvor de kan have momsbelagte udgifter, er der i direktiv 2008/9/EF lavet nye og forenklede regler baseret i højere grad end i dag på elektronisk ansøgning om godtgørelse.

Endvidere foreslås af hensyn til svigbekæmpelse, at der årligt skal afregnes moms af grænseoverskridende ydelser i EU, selv om leveringen af ydelsen ikke afsluttet, og der ikke i årets løb har været afregnet moms heraf. Dette er en gennemførelse af Rådets direktiv 2008/117EF.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. EU-handel med ydelser mellem erhvervsdrivende (B2B)

3.1.1. Ændringer i leveringsstedet (hvor momsen betales)

For at løse ovennævnte problemer er der i Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 vedtaget EU-regler, som ændrer reglerne for, hvor momsen skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (B2B handel, business to business handel). De nye regler medfører, at hovedreglen for leveringsstedet ændres fra at være leverandørens land til at være kundens land. Der er dog visse undtagelser herfra. De nye regler bevirker, at det i videst muligt opfang opnås, at momsen betales i det land, hvor forbruget reelt finder sted.

I tilfælde hvor køber har fuld fradragsret for momsen på indkøbet, har det ikke nogen økonomisk

betydning, hvor momsen skal betales. Imidlertid er det af relativ stor betydning i tilfælde, hvor køber ikke har fuld fradragsret for momsen på indkøbet. For Danmark er den væsentligste virkning af det ændrede leveringssted, at leasing af transportmidler fremover skal momses i kundens land. I Danmark er personbefordring – bortset fra turistikørsel med bus - momsfritaget, og transportvirksomhederne har derfor ikke fradragsret for købsmoms. I dag leases tæt på 100 pct. af rutebusserne i Tyskland, med 19 pct. tysk moms. Da personbefordring er momspligtig i Tyskland, får virksomhederne denne moms godtgjort af Tyskland (reglerne for godtgørelse ændres også med forslaget, jf. nedenfor). Med de nye regler vil der skulle betales dansk moms af leasingydelserne, og denne moms vil ikke kunne fradrages i Danmark.

Både efter de gældende og de nye regler vil visse B2B-ydelser imidlertid mest hensigtsmæssigt have et særligt leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2B foreslås en ny særregel:

- Ydelser i forbindelse med kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende momses efter gældende regler der, hvor aktiviteterne faktisk udføres. For så videt angår B2B-handlen ændres disse regler fra 1. januar 2011 således, at kun selve adgangen til aktiviteterne og ydelser i forbindelse hermed momses i det land, hvor aktiviteten udføres. Alle andre ydelser i forbindelse med disse aktiviteter går over til at blive momset efter den foreslåede hovedregel – som er kundens land.
- Restaurant- og cateringydelser – undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog - momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelserne faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelser.
- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.

3.1.2. Udvidede brug af omvendt betalingspligt

Den foreslåede nye hovedregel for B2B-handel med ydelser betyder, at momsen skal betales i kundens land. Efter normale regler er det leverandøren, der skal opkræve og indbetale momsen af salget. Skal momsen betales i et andet land, end der, hvor leverandøren er etableret, skal denne momsregistreres i indbetalingslandet. For at undgå dette foreslås, at kunden bliver betalingspligtig for momsen solgt under hovedreglen. Denne omvendte betalingspligt bevirker, at køber skal indbetale momsen af købet i eget land, og samtidig kan virksomheden tage fradrag for denne købsmoms efter hjemlandets almindelige regler.

I gældende momslov er der allerede nationalt indført omvendt betalingspligt på alle ydelser indkøbt fra udlandet, og danske virksomheder er derfor vant til at skulle indbetale moms af ydelser købt i andre lande og med leveringssted her i landet. Da flere ydelser med forslaget får leveringssted i købers land, vil der dog blive flere virksomheder, der fremover skal bruge reglerne.

Efter gældende regler skal virksomheder, der bliver betalingspligtige for momsen af indkøbte ydelser ikke nødvendigvis momsregistreres. Af hensyn til sælgernes muligheder for at vide, om der er tale om B2B-salg (eller salg til privat), foreslås imidlertid, at alle, der køber ydelser fra andre EU-lande med omvendt betalingspligt, skal momsregistreres. Sælger kan herefter kontrollere momsnummerets gyldighed. Forslaget betyder, at også små virksomheder m.v., der ikke ellers er registreringspligtige, skal registreres ved køb af disse ydelser. Skønner virksomheden, at den ikke

længere har brug for registreringen, kan den afmeldes.

3.1.3. Udvidelse af kontrolsystemet VIES med ydelser samt afkortning af periode og frist for afgivelse af listeoplysninger om varer og ydelser

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler momsen. Leverandøren af varerne skal hvert kvartal indberette oplysninger om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skattemyndighederne i købers land, som derefter kan kontrollere, om køber har indbetalt det rette momsbeløb.

VIES omfatter i dag kun varesalg. I overensstemmelse med direktiv 2008/8/EF foreslås det, at systemet udvides til at omfatte ydelser leveret under hovedreglen for leveringssted og reglen for omvendt betalingspligt.

I overensstemmelse med direktiv 2008/117/EF foreslås det at ændre virksomhedernes periode for at afgive listeoplysninger om leverancer til andre EU-lande af varer og ovennævnte ydelser fra kvartalet til måneden. Dog vil en række virksomheder under visse betingelser kunne opretholde kvartalet som listeperiode. Endvidere får virksomhederne og medlemslandenes myndigheder samlet én måned fra udgangen af listeperioden til at indberette listeoplysningerne til VIES.

Disse ændringer vil give medlemslandene et bedre kontrolredskab, men vil også medføre flere administrative byrder for sælgervirksomhederne.

Ændringerne af de administrative listeregler vil blive gennemført ved en ændring af momsbekendtgørelsen efter bemyndigelsen i momslovens § 54, stk. 1.

3.2. EU handel med ydelser fra erhvervsdrivende til ikke-afgiftspligtige personer (B2C)

Mange ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer (hovedsageligt private) forbruges på eller i nærheden af salgsstedet. Den gældende hovedregel for beskatning af disse ydelser, som er momsbetaling i leverandørens land, giver derfor i de fleste tilfælde forbrugslandsbeskatning. Denne hovedregel foreslås derfor ikke ændret.

Visse ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer er derimod ofte grænseoverskridende. Både efter de gældende og de nye regler vil der derfor være behov for, at visse B2C-ydelser har særlige regler for leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2C foreslås en ny særregel:

- Formidlingsydelser momses i dag, hvor leverandøren er etableret, men foreslås momset samme sted som der, hvor den underliggende transaktion momses.
- Restaurant- og cateringydelser – undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog - momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelser.
- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.
- Langtidsudlejning af transportmidler foreslås fra 1. januar 2013 at skulle momses i

kundens land.

Mange ydelser, der kan sælges grænseoverskridende, er e-handelsydelser, teleydelser og tv- og radiospredningsydelser. Ved B2C salg i EU beskattes disse ydelser i dag i leverandørens land. Denne regel ændres ikke til forbrugsbeskatning i kundens land før 1. januar 2015. Årsagen til, at reglen først indføres i 2015, er, at netop leverandører af disse ydelser ofte sælger til kunder i mange lande, og skal momsen betales i kundens land, vil virksomhederne skulle momsregistreres i mange lande. For at undgå at påføre virksomhederne for store administrative byrder vil det være hensigtsmæssigt at indføre et system, hvor virksomhederne kan angive og betale moms til flere lande ét sted (OneStopShop ordning). Systemet forventes klar 2015. Forslag til ændring af momsloven for så vidt angår disse ydelser forventes fremsat i 2014.

3.3 Godtgørelse af momsudgifter inden for EU

En momsplichtig virksomhed, som foretager et indkøb i et EU-land, hvor virksomheden ikke er registreret – og derfor heller ikke har mulighed for at få momsfradrag – kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende medlemsland på baggrund af det såkaldte 8. momsdirektiv (Rådets direktiv 79/1072/EØF). Procedurene vedrørende godtgørelsesanmodningerne efter direktivet er imidlertid så administrativt besværlige, at mange virksomheder ikke søger godtgørelse.

Der foreslås nu en modernisering af godtgørelsesproceduren (jf. Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008).

Hvor al sagsbehandling tidligere skulle ske hos det medlemsland, der i givet fald skulle udbetale momsgodtgørelsen, går de nye regler bl.a. ud på, at medlemslandet, der er hjemland for en virksomhed, skal foretage den indledende visitering af virksomhedens anmodning om godtgørelse.

Fristerne ved behandling af anmodninger om godtgørelse af moms bliver strammet. Både når det gælder medlemslandenes frist for at anmode virksomhederne om flere oplysninger til behandling af godtgørelsesanmodninger, medlemslandenes frist for at træffe endelig afgørelse om godtgørelse, og virksomhedernes frist for at svare på medlemslandenes anmodning om flere oplysninger.

Med henblik på at forenkle og modernisere proceduren for anmodninger om godtgørelse bliver elektronisk kommunikation endvidere obligatorisk både for medlemslandene og virksomhederne.

Endelig skal medlemslandene betale renter af godtgørelsesbeløbet til virksomhederne ved forsinket tilbagebetaling. Virksomhedernes ret til forrentning ved forsinket tilbagebetaling ifølge direktiv 2008/9/EF kræver dog ikke en særskilt gennemførelse i Danmark, idet denne rettighed allerede følger af dansk lovgivning og praksis.

Ændringerne af de administrative godtgørelsesregler vil blive givet gennemført ved en ændring af momsbekendtgørelsen efter bemyndigelsen i momslovens § 45, stk. 7.

3.4 Årlig afregning af momsen af uafsluttede ydelser

I overensstemmelse med direktiv 2008/117/EF foreslås det, at hvis leveringen af en ydelse under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, strækker sig ud over et kalenderår uden mellemliggende afregning af moms af ydelsen, skal der ske momsafregning ved

udgangen af hvert kalenderår fra og med år 2, så længe leveringen af ydelsen ikke er afsluttet.

Formålet med periodisering af momsafregningen ved uafsluttede ydelser er at sikre, at der er ensartede regler i EU for momsafregningen af uafsluttede leveringer af ydelser mellem virksomheder inden for EU, således at leverandører af ydelser ikke skal følge forskellige regler afhængig af, i hvilket medlemsland køberne af sådanne ydelser er etableret.

Den nye regel om periodisering af momsafregningen ved uafsluttede ydelser har endvidere til formål at sikre, at medlemslandene kan krydsrevidere oplysningerne om en ydelse ifølge ydelsesleverandørens listeangivelse med oplysningerne om ydelsen ifølge ydelseskøberens momsangivelse.

Normalt vil der være sådanne modsatrettede interesser mellem parterne i et forretningsforhold, at en levering af en ydelse ikke vil strække sig ud over et kalenderår uden en a conto afregning af vederlaget inkl. moms. Ved interesseforbundne parter i et koncernforhold, f.eks. et moderselskab i et medlemsland, der leverer en koncernintern ydelse til et datterselskab i et andet medlemsland, kan parterne imidlertid tænkes at have en interesse i at strække leveringen af ydelsen og dermed momsafregningen af ydelsen ud i et så langt tidsrum som muligt. Den nye periodiseringsregel tager højde for en sådan situation.

Det forudsættes, at køberen af en sådan uafsluttet ydelse skal afregne momsen af ydelsen på grundlag af en faktura for ydelsen, som ydelsesleverandøren sender til køberen. Det er ydelsesleverandøren, der har rådighed over bilag og regnskabsmateriale for en uafsluttet ydelse, og som er nærmest til at overskue og vide, hvilken del af vederlaget for den uafsluttede ydelse, der kan og skal a conto faktureres og momsafregnes.

Imidlertid giver den nye periodiseringsregel ikke grundlag for at suspendere ydelseskøberens momsafregning, hvis ydelsesleverandøren ikke opfylder sin forpligtelse til at udstede faktura. Hvis en ydelsesleverandør i et andet EU-land ikke udsteder faktura for en over 1-årig, uafsluttet levering af en ydelse til en dansk køber af ydelsen, må den danske køber derfor momsafregne ydelsen efter et skøn, f.eks. på grundlag af en periodisering af den aftalte kontraktsum for ydelsen.

Endvidere bemærkes, at en dansk virksomhed, der leverer en ydelse til en køber i et andet EU-land, idet vederlaget inkl. moms for ydelsen skal a conto faktureres efter den nye regel om uafsluttede ydelser, har pligt til at indberette ydelsen til VIES.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

.....

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslagene i relation til VIES-systemet, hvorefter ydelser leveret under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, skal omfattes af listesystemet, og hvorefter listeperioden og -fristen som hovedregel skal være måneden, skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 2,6 mio. kr. til systemtilretninger.

Forslaget om momsregistreringer af virksomheder, der sælger eller køber ydelser fra andre EU-

lande, samt virksomheder med fjernkøb af varer over en vis beløbsgrænse, vil kræve oprettelse af nye koder i forbindelse med registreringen. Dette sker i TastSelv og Erhvervssystemet og skønnes at medføre en engangsudgift på ca. 1,1 mio. kr. Der skal endvidere ske ændringer i registreringsblanketten m.v., som skønnes at beløbe sig til ca. 250.000 kr.

De foreslåede nye regler for momsgodtgørelse til virksomheder i EU-lande, hvor de ikke er etableret, skønnes at medføre en udgift til systemtilretning på ca. 5,73 mio. kr.

Informationsudgifter skønnes at være ca. 250.000 kr., jf. kommunikationsplanen.

Det skal endvidere anføres, at der i forbindelse med de ændringer af leveringsstedet for e-handelsydelser, teleydelser mv., der med Rådets direktiv 2008/8/EU af 12. februar 2008 er vedtaget til ikrafttræden 1. januar 2015, men som ikke er medtaget i dette lovforslag, skønnes udgifterne til systemtilretninger at beløbe sig til ca. 30 mio. kr. Heraf skønnes ca. 20 mio. kr. at skulle anvendes på systemer i relation til en ny OneStopShop – et system, hvor virksomheder ét sted kan angive moms til betaling i andre EU-lande, hvor de ikke er registreret med sælger til ikke-afgiftspligtige private kunder. Tilretninger i VIES-systemet i forbindelse med ændringerne i 2015 skønnes at beløbe sig til 10 mio. kr.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Virksomheder, der i dag langtidsleaser transportmidler i andre EU-lande, vil få en meromkostning ... kr. Der vil blive givet kompensation for den øgede momsudgift i forbindelse med kollektiv trafik m.v. med henblik på at undgå, at priserne stiger som følge af forslaget.

Virksomheder, der i dag leaser biler i andre EU-lande, skønnes at få en meromkostning på ... kr.

Der kan endvidere i nogle tilfælde blive omkostninger i forbindelse med genforhandlinger af kontrakter indgået med leasingvirksomhederne.

Virksomheder, der i dag helt eller delvis undlader at søge momsgodtgørelse i andre lande, skønnes med de foreslåede nye regler for godtgørelse at søge tilnærmelsesvis al moms tilbage. Det skønnes, at virksomhederne vil få en øget momsgodtgørelse på ... kr. årligt. Samtidig skønnes dette at medføre en øget årlig indkomstbeskatning på kr. årligt.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Erhvervs- og selskabsstyrelsen skal foretage vurdering.

Vedr. sælgervirksomhederne:

Forslaget om at ændre beskatningsstedet for flere ydelser til forbrugslandet ville, uden brug af omvendt betalingspligt, isoleret set betyde, at sælgervirksomhederne får øgede administrative byrder til momsregistrering og momsindbetaling i forbrugslandene. Forslaget om samtidig brug af omvendt betalingspligt betyder imidlertid, at der ikke kommer en sådan byrde. I stedet får virksomhederne en vis lettelse af byrderne ved, at virksomhederne ikke længere skal indbetale moms af salget i eget land.

Forslaget om, at danske virksomheder, der leverer ydelser til andre EU-lande under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, skal indberette leverancerne til informationssystemet VIES skønnes at give de omfattede virksomheder en vis administrativ byrde.

Vedr. købervirksomhederne:

Virksomheder, der køber ydelser fra andre EU-lande, og som efter forslaget bliver gjort betalingspligtige af momsen (omvendt betalingspligt), skønnes at få en administrativ byrde hertil. Da langt hovedparten af virksomhederne allerede i dag er momsregistreret og indbetaler moms her i landet, skønnes denne byrde dog ikke at være nævneværdig stor.

Vedr. momsgodtgørelse:

De foreslåede nye regler for godtgørelse af moms på udgifter afholdt i EU-lande, hvor virksomheden ikke er registreret, skønnes at medføre en administrativ lettelse for virksomhederne på skønsmæssigt xx kr.]

8. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. *Miljømæssige konsekvenser*

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. *Forholdet til EU-retten*

Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF, for så vidt angår de bestemmelser i direktiverne, som skal være gennemført nationalt til og med 1. januar 2013, Rådets direktiv 2008/9/EF samt Rådets direktiv 2008/117/EF.

11. *Kommunikationsplan*

Lovforslaget berører virksomheder, der sælger og køber ydelser fra andre EU-lande. Målgruppen for lovforslaget kan i princippet være alle virksomheder, både momsregistrerede, lønsumsregistrerede og de, der er ingen af delene. Derudover især rådgivere (revisorerne), der skal rådgive deres kunder.

Et udkast til lovforslag og et udkast til ændrede bestemmelser i momsbekendtgørelsen har været sendt i høring hos relevante parter og har samtidig været offentlig tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside, www.skm.dk, hvor høringssvarerne også er blevet offentliggjort.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven og en samlet ny momsbekendtgørelse være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside. www.skm.dk.

SKAT vil foretage følgende kommunikation:

- Nyhedsbrev på skat.dk til henholdsvis virksomheder og rådgivere.
- Mail til TastSelv-brugere (virksomheder og rådgivere).
- Link til nyhedsbrevet fra TastSelv Erhverv-siden.
- Særlig kommunikation til rådgiverne – via brancheorganisationerne.
- Information på selve lønsumsangivelsen (til de, der stadig bruger papir).
- Relevante tekster på skat.dk opdateres og rettes til.

Ved ovenstående nås alle de, der er moms- og lønsumsregistrerede.

For at nå den målgruppe, der hverken er moms- eller lønsumsregistrerede, vil SKAT:

- Foretage en presseindsats.

- Annoncere i relevante aviser og blade.

Pris på kommunikationsudgifter anslås til 250.000 kr. i annonceudgifter.

De nye regler vil endvidere komme til at fremgå af SKAT's momsvejledning, som findes på SKAT's hjemmeside www.skat.dk.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Ud over relevante ministerier har lovforslaget været i høring hos følgende organisationer og virksomheder:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Erhvervenes Transportudvalg, Finans og Leasing, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Skatterevisorforeningen og Trafikselskaberne i Danmark

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		
Administrative konsekvenser for det offentlige		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF, for så vidt angår de bestemmelser i direktiverne, som skal være gennemført nationalt til og med 1. januar 2013, Rådets direktiv 2008/9/EF og Rådets direktiv 2008/117/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-4

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk.3, med lovforslaget bliver § 48, stk. 3, jf. bemærkningerne til nr. 22.

Til nr. 6

Ad § 15

Rådets direktiv 2008/8/EF ændrer hovedreglen for, hvor grænseoverskridende leveringer af ydelser mellem virksomheder skal momses (reglerne for leveringssted). Hidtil har ydelserne været momset i sælgers land, men direktivet ændrer dette til momsbetaling i købers land. For at undgå at sælgervirksomhederne skal momsregistreres i alle de lande de sælger ydelser til, foreslås det, at køberne bliver ansvarlige for betaling af momsen, jf. bemærkningerne til nr. 19.

For at gøre denne forenkling med køberansvar for momsindbetalingen (såkaldt omvendt betalingspligt) så bred som muligt foreslås i den nye § 15 i overensstemmelse med direktivet, at køberne bliver betalingspligtige for alle ydelser, som de indkøber, uanset om indkøbene er til afgiftspligtigt formål eller til aktiviteter uden for momssystemet, f. eks. aktiviteter udøvet af en kommune i egenskab af offentlig myndighed. En sådan kommune vil være en afgiftspligtig person som følge af leverancer foretaget i konkurrence med erhvervsvirksomheder og leverancer foretaget i forbindelse med offentlig forsyningsvirksomhed. Men det foreslås herudover, at kommunen også skal anses for en afgiftspligtig person ved anvendelse af reglerne om leveringssted, når den indkøber ydelser til brug for den offentlige myndighedsudøvelse.

Tilsvarende vil et selskab, der både er et holdingselskab og samtidig foretager momspligtige leverancer, blive anset for en afgiftspligtig person, uanset om de indkøbte ydelser anvendes til brug for virket som holdingselskab eller i forbindelse med selskabets egne leverancer.

Disse bestemmelser for leverancer til afgiftspligtige personer gælder ikke for levering af ydelser, som en afgiftspligtig person modtager til personlig brug eller til sit personales personlige brug.

De foreslåede regler er en præcisering af gældende regler og EF-Domstolens fortolkning af begrebet "afgiftspligtige personer", jf. dom i sag C-291/07 af 6. november 2008. I forhold til gældende dansk lov indebærer dette ikke nogen ændring, idet der med lov nr. 245 af 17. juni 2007 med virkning fra 1. januar 2009 blev indført tilsvarende regler om omvendt betalingspligt for ydelser indkøbt fra udlandet med omvendt betalingspligt. På grund af, at hovedreglen for leveringsstedet af ydelser nu ændres, vil flere virksomheder dog blive betalingspligtige end i dag.

I nr. 2 foreslås, at også en ikke-afgiftspligtig juridisk person anses for en afgiftspligtig person og altså ansvarlig for indbetaling af moms af ydelser købt fra udlandet uanset, hvad ydelserne anvendes til. F.eks. vil statslig institution blive ansvarlig for indbetaling af moms af indkøb af

ydelser fra udlandet.

Ad § 16

I gældende lov er det hovedreglen, at ydelser momses i sælgers land, og der er således beskatning i oprindelseslandet. Det foreslås i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/8/EF, at denne hovedregel ændres for salg af ydelser til afgiftspligtige personer, således at ydelser solgt til afgiftspligtige personer, jf. bemærkningerne til ny § 15, fremover momses i købers land, hvormed der i de fleste tilfælde opnås en forbrugslandsbeskatning. Det foreslås endvidere, jf. bemærkningerne til nr. 19, at alle disse afgiftspligtige købere bliver gjort betalingspligtige for momsen – omvendt betalingspligt - således at køber af ydelser, og ikke som ellers normalt sælger, skal indbetale momsen.

Forslaget har kun økonomisk betydning for virksomheder og myndigheder i tilfælde, hvor købervirksomheden ikke har fuld fradragsret for momsen af indkøbene. Af væsentligst betydning er, at virksomheders leasing af transportmidler med forslaget vil skulle momses i leasingtagers land, og fradragsretten vil følge dette lands regler. For eksempel har danske rutebusselskaber hidtil leaset langt størstedelen af deres busser i Tyskland. Der har været pålagt tysk moms, og Tyskland har givet momsfradragsret, idet personbefordring i Tyskland er momspligtig virksomhed med fuld fradragsret. Efter forslaget skal leasingydelsen pålægges dansk moms, og da personbefordring er momsfrigivet i Danmark, vil der ikke være fradragsret for denne moms.

Det foreslås i stk. 2, at de ydelser, der er nævnt i den foreslåede § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, ikke skal momses her i landet, hvis den købte ydelse faktisk anvendes eller benyttes uden for EU. Endvidere foreslås i stk. 3, at beskatningen flyttes her til landet i tilfælde, hvis ydelserne er indkøbt af en virksomhed uden for EU og faktisk anvendes eller benyttes her i landet af en afgiftspligtig person her i landet. Disse flytninger af beskatningen med henblik på at få forbrugsbeskatning giver både de gældende og nye EU-regler mulighed for, og i den gældende momslov findes tilsvarende bestemmelse.

I stk. 4 foreslås den gældende hovedregel for salg til ikke-afgiftspligtige personer (private) om momsbetaling i sælgers land opretholdt, idet denne regel antages at medføre udbredt grad af forbrugsbeskatning, da de fleste af ydelser solgt til private forbruges, hvor de købes. F.eks. vil en frisørydelse indkøbt i Danmark blive forbrugt i Danmark, selv om det er turist, der køber ydelser.

Gældende lov har regler om, at momsbetalingen af ydelser nævnt i den foreslåede § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, flyttes ud af landet, hvis ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU. Endvidere flyttes leveringsstedet her til landet i tilfælde, hvor en ikke-afgiftspligtig person her i landet køber en af disse ydelser fra en virksomhed uden for EU.

Disse flytningsbestemmelser foreslås opretholdt i stk. 5 og 6.

Hovedreglerne for leveringssted i de foreslåede § 16, stk. 1 og 4, vil dog ikke i alle tilfælde give beskatning i forbrugslandet, eller er på anden måde ikke hensigtsmæssige, og derfor indføres en række særordninger, jf. bemærkningerne nedenfor til §§ 17 – 21 d.

Ad § 17

Den foreslåede § 17 vedrører leveringsstedet for formidlingsydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer. Efter gældende lov er formidlingsydelser som udgangspunkt omfattet af den hidtidige

hovedregel, det vil sige momsbetaling i leverandørens land. Samtidig er der en række undtagelser, hvorefter stedet for momsbetaling for formidlingsydelser i andens navn er der, hvor den formidlende transaktion foretages, eller hvor aftageren er momsregistreret. Endvidere er momspligtig formidling i andens navn af transaktioner, som udføres udenfor EU, momsfritaget.

For at sikre større grad af forbrugsbeskatning foreslås det, at alle sådanne formidlingsydelser til ikke-afgiftspligtige personer momses samme sted som den underliggende transaktion.

Leveringsstedet for formidlingsydelser leveret til afgiftspligtige personer foreslås at følge hovedreglen i § 16, stk. 1.

Ad § 18

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lovs § 17, idet bestemmelsens omfang dog er præciseret. Præciseringen består i, at udlejning inden for hotelsektoren og lignende samt indrømmelse af rettigheder til at benytte fast ejendom nævnes specifikt i bestemmelsen for at sikre, at hotelydelser og adgang til veje (f.eks. betaling for at køre over broer) anses for at være ydelser, der har tilknytning til fast ejendom. Dette ændrer ikke dansk praksis.

Ad § 19

Det foreslås i stk. 1, at leveringsstedet for personbefordringsydelser her i landet, når befordringen udføres her i landet. Dette svarer til gældende lovs § 19, stk. 1. I Danmark er personbefordring som hovedregel momsfritaget bortset fra kørsel med turistbus. Bestemmelsen har derfor kun reel betydning for kørsel med turistbus. I den gældende EU-regel er det præciseret, at der skal tages hensyn til de tilbagelagte strækninger. Denne regel er ikke medtaget i gældende momslov, men bruges i praksis, hvorfor det foreslås, at præciseringen medtages i momsloven.

Det foreslåede stk. 2, hvorefter leveringsstedet for transport af varer inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet, svarer til gældende lovs § 19, stk. 2.

For så vidt angår andre transportydelser end varetransport inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer her i landet – f.eks. varetransport fra et 3. land eller indenlandsk transport – foreslås leveringsstedet at være her i landet, når transporten udføres her i landet. Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 19, stk. 1. Ligesom i forbindelse med personbefordringsydelser, jf. det foreslåede stk. 1, foreslås det præciseret, at der skal tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Det foreslås endvidere i stk. 4, at der indsættes definitioner af ”transport af varer inden for EU”, ”afgangssted” og ”ankomststed”. Dette ændrer ikke gældende praksis.

Leveringsstedet transportydelser inden for EU til afgiftspligtige personer (bortset fra personbefordringsydelser) foreslås at følge hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 1, dvs. med momsbetaling i det land, hvor køber af transportydelsen er etableret.

Ad § 20

Det foreslås, at aktiviteter i tilknytning til transport, som f.eks. lastning, losning, omladning og lignende, samt vurdering af og arbejde på løsoregenstande momses her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og ydelsen rent faktisk udføres her i landet.

Bestemmelsen svarer til gældende regler i henholdsvis lovens § 20, stk. 1 og § 18, stk. 1, nr. 2 og 3.

Sker salget til afgiftspligtige personer, følger hovedreglen for leveringsstedet i det foreslåede § 16, stk. 1, og er dermed i købers land, hvilket er en ændring i forhold til i forhold til gældende regler.

Ad § 21

Ydelser vedrørende aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, momses efter gældende regler der, hvor aktiviteten finder sted. Denne regel forbliver stort set uændret i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010, jf. bemærkningerne til stk. 1 i overgangsbestemmelserne i forslagets § 3.

Ved udløbet af overgangsperioden, altså fra 1. januar 2011, vil forslaget for så vidt angår salg af disse ydelser til ikke-afgiftspligtige (private, B2C salg) blive opretholdt, jf. forslagets stk. 2.

Når der imidlertid er tale om ydelser solgt til afgiftspligtige personer (B2B salg) i andre EU-lande end der, hvor aktiviteten finder sted, er reglen ikke særlig praktisk. De fleste afgiftspligtige personer har fradragsret for købsmomsen, og når momsen skal betales i et andet land end der, hvor virksomheden er etableret, skal køber søge momsen godtgjort i landet, hvor aktiviteten finder sted. Denne procedure er administrativ byrdefuld i forhold til, hvis momsen kan fratrækkes i købers eget momsregnskab.

Det foreslås derfor, at momsen for salg af disse ydelser fra 1. januar 2011 momses efter hovedreglen for ydelser i § 16, stk. 1 – nemlig i købers land. Samtidig vil køber gennem reglerne for omvendt betalingspligt skulle indbetale momsen i eget land, jf. nr. 19. Samtidig med at momsen indbetales, kan virksomheden fratrække den som købsmoms, hvorefter momsregnskabet går i nul. Eksempler på sådanne ydelser er deltagergebyr i f.eks. en konference og udlejning, opsætning, nedtagning m.v. af standpladser på messer og udstillinger.

Eneste B2B salg af ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, der efter forslaget stadig skal momses der, hvor arrangementet finder sted, er den direkte adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil. Der er tale om ydelser, der oftest sælges på stedet for arrangementet, og hvor salgsstedet ikke uden stort besvær kan skelne mellem ydelser solgt til afgiftspligtige personer (B2B salg) og til private (B2C salg). Den direkte adgang omfatter hovedsagelig billetter til arrangementerne (fodboldkampe, koncerter og adgang til udstillinger – i modsætning til deltagelse i udstillinger, som momses efter hovedreglen). Ydelser i tilknytning hertil kan være P-afgifter, garderobebetaling, toiletbesøg mv.

Ad § 21 a

Efter gældende regler er leveringsstedet for restaurantydelser der, hvor den afgiftspligtige person er etableret. Restaurantydelser er hovedsageligt ydelser, der leveres af en afgiftspligtig person etableret i samme land, som ydelsen udføres og forbruges i. Imidlertid kan visse restaurantydelser – nemlig cateringydelser – være grænseoverskridende. En cateringydelse består af leverance af mad og drikkevarer, transportydelse samt visse restaurationslignende serviceydelser til en kunde på et sted valgt af kunden.

For at sikre forbrugsbeskatning i alle tilfælde foreslås det, at leveringsstedet altid er i det land, hvor ydelsen udføres. For eksempel betyder ændringen, at for en cateringvirksomhed etableret i Tyskland flyttes leveringsstedet og dermed momsbetalingen fra Tyskland til Danmark, såfremt

cateringydelsen leveres til et sted i Danmark.

Leveres alene mad og/eller drikkevarer til en kunde på et sted valgt af kunden, dvs. med en transportydelse inkluderet, anses hele leverancen som en varelevering.

Leveringsstedet for restaurations- og cateringydelser om bord på skibe, fly og tog i det foreslåede stk. 2, svarer til de gældende regler. I henhold til art. 37, stk. 3 i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF), skal Kommissionen snarest muligt forelægge Rådet en rapport der, hvis det skønnes relevant, ledsages af forslag om regler for leveringssted for varer og ydelser leveret og præsteret om bord på disse befordringsmidler. Indtil da kan medlemslandene momsfritage vareleveringerne. Langt hovedparten af medlemslandene, herunder Danmark, fritager desuden i praksis også restaurationsydelserne om bord på skibe, fly og tog. Denne momsfrigivelse opretholdes i dansk praksis, og den foreslåede bestemmelse vil derfor ikke få reel betydning, idet den alene fastlægger, hvor ydelserne skal beskattes, hvis de anses for momspligtige.

Ad § 21 b

Leveringsstedet for leje af transportmidler er efter gældende regler det land, hvor udlejer er etableret. For korttidsudlejnings vedkommende er dette ofte samstemmende med, hvor transportmidlet bruges. For imidlertid at sikre en så stor grad af forbrugsbeskatning som muligt foreslås det, at lejeydelsen skal beskattes i det land, hvor transportmidlet faktisk stilles til rådighed – dvs. hvor kunden modtager selve transportmidlet. Det vurderes, at den foreslåede regel i de fleste tilfælde giver en stor grad af forbrugsbeskatning.

Det foreslås endvidere, at leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning, det vil sige langtidsleasing, er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. For langtidsudlejning af fritidsfartøjer (over 90 dage) er der dog mange tilfælde, hvor fartøjet ikke bruges i kundens land. Derfor foreslås i stk. 3, at hvis leverandøren af ydelsen fra sit eget land stiller fartøjet til kundens rådighed i dette land, er leveringsstedet der.

Dette forslag vedrørende langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer vil imidlertid efter forslaget først træde i kraft 1. januar 2013. I perioden 1. januar 2010 til 31. december 2012 vil reglerne for denne leasing være omfattet af hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, og dermed svare til de gældende regler, hvor momsen af denne udlejning skal ske i udlejers land.

Det foreslås endvidere som overgangsbestemmelse for perioden indtil 1. januar 2013, at leveringsstedet flyttes her til landet i tilfælde, hvor en ikke-afgiftspligtig person leaser et transportmiddel fra en virksomhed etableret uden for EU, og transportmidlet faktisk benyttes her i landet. Denne overgangsbestemmelse svarer til gældende lovs § 16, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, stk. 2.

Forslaget i stk. 4 afgrænser korttidsudlejning i forhold til langtidsudlejning ved, at besidder eller anvender kunden transportmidlet i en sammenhængende periode på højst 30 dage, er der tale om korttidsudlejning. Besidder eller anvender kunden derimod transportmidlet i en sammenhængende periode på mere end 30 dage, er der tale om langtidsudlejning. Forslaget i det nye stk. 4, om at lade korttidsudlejning af fartøjer omfatte en lejeperiode helt op til 90 dage skal ses i lyset af, at fartøjer, der f.eks. skal benytte i ferieøjemed, ofte lejes i en periode op til 90 dage.

Vedrørende langtidsleasing til afgiftspligtige personer henvises til bemærkningerne til § 16, stk. 1, vedrørende hovedreglerne for leveringsstedet.

Ad § 21 c

Reglerne om leveringssted for elektronisk leverede ydelser ændres ikke i forhold til gældende regler. Den foreslåede § 21 c svarer til gældende regler for tredjelandsvirksomheders salg af e-handelsydelser til private personer bosiddende i Danmark. Ifølge reglen momses ydelserne i kundens land, og der er hermed forbrugsbeskatning. Samme forbrugsbeskatning findes imidlertid ikke ved EU-virksomheders salg til private i andre EU-lande. Her er gældende regel momsbetaling i sælgervirksomhedens land, hvilket ikke ændres med dette forslag, idet ydelserne momses efter hovedreglen i ny § 16, stk. 4.

Imidlertid er det vedtaget i Rådets direktiv 2008/8/EU, at fra 1. januar 2015 ændres leveringsstedet for EU-virksomheders salg af e-handelsydelser til private kunder i andre EU-lande til at være kundens land, hvorved forbrugsbeskatning vil blive sikret. Samtidig vil også levering af teleydelse og radio- og tv-spredningstjenester få forbrugsbeskatning. Forslag til ændring af momsloven vil blive fremsat senest i efteråret 2014, jf. punkt 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Ad § 21 d

Hovedreglen for levering af ydelser til ikke-afgiftspligtige personer er ifølge hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, det sted, hvor den afgiftspligtige leverandør er etableret. Er kunden imidlertid etableret eller bosiddende uden for EU, bliver de nævnte ydelser i langt de fleste tilfælde forbrugt uden for EU, og det foreslås derfor, at sådanne ydelser har leveringssted i kundens land, og derfor ikke momses i leverandørens land. Denne regel svarer til den gældende, bortset fra visse formidlingsydelser, som også i gældende lovgivning har denne regel, men hvor det nu foreslås, at leveringsstedet er der, hvor den underliggende transaktion finder sted, jf. den foreslåede § 17.

Det er på linje med i dag muligt for medlemslandene at indføre bestemmelser om, at reglen om leveringssted ændres, hvis det faktiske forbrug ligger et andet sted end i det land, hvor de ellers fastsatte regler bestemmer, at momsen skal betales. Muligheden er medtaget for at sikre, at medlemslandene kan opnå mest mulig forbrugsbeskatning, men kan kun anvendes til at flytte leveringsstedet henholdsvis fra et 3. land til eget land, eller fra eget land til et 3. land. Beskatningen kan således trækkes til her til landet, hvis reglerne bestemmer, at beskatning er uden for EU, men det faktiske forbrug sker i Danmark.

F.eks. vil en advokatydelse solgt af en virksomhed i Danmark til en ikke-afgiftspligtig person (privatperson m.v.) bosiddende i et land uden for EU efter reglen i den foreslåede § 21 d, stk. 1, ikke skulle momses her i landet. Skulle det dog være tilfældet, at ydelsen faktisk benyttes her i landet, f.eks. fordi den vedrører en overtrædelse af anden lovgivning begået her i landet, vil der i henhold til stk. 2, skulle betales moms i Danmark.

Gældende lov indeholder tilsvarende bestemmelser om flytning af leveringsstedet i forbindelse med disse ydelser, og det foreslåede stk. 2 svarer derfor til gældende regler.

Til nr. 7

I det foreslåede nye stk. 5 i § 23, foreslås det, at hvis leveringen af en ydelse under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, strækker sig ud over et kalenderår uden

mellemliggende afregning af moms af ydelsen, skal der ske momsafregning ved udgangen af hvert kalenderår fra og med år 2, så længe leveringen af ydelsen ikke er afsluttet.

Det forudsættes, at køberen af en ydelse som omhandlet i § 23, stk. 5, skal afregne momsen af ydelsen på grundlag af en faktura for ydelsen, som ydelsesleverandøren sender til køberen. Det er ydelsesleverandøren, der har rådighed over bilag og regnskabsmateriale for en uafsluttet ydelse, og som er nærmest til at overskue og vide, hvilken del af vederlaget for den uafsluttede ydelse, der kan og skal a conto faktureres og momsafregnes. Imidlertid giver § 23, stk. 5, ikke grundlag for at suspendere ydelseskøberens momsafregning, hvis ydelsesleverandøren ikke opfylder sin forpligtelse til at udstede faktura. Hvis betingelserne efter § 23, stk. 5, er opfyldt, har køberen af ydelsen pligt til at momsafregne ydelsen efter et skøn, evt. på grundlag af en periodisering af den aftalte kontraktsum for ydelsen.

Til nr. 8 og 9

De foreslåede ændringer af § 37, stk. 1 og 4, er konsekvens af, at opbygningen af reglerne om registrering foreslås ændret for at skabe en større klarhed over de enkelte registreringsbestemmelser, jf. bemærkningerne til nr. 21.

Til nr. 10

Med henblik på at bringe momsloven i overensstemmelse med EU-reglerne var hensigten med ændringen af § 34, stk. 1, nr. 12, i lov nr. 524 af 17. juni 2008, at flyselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigsfart, kan få momsfri leverancer af brændstof og proviant til såvel selskabets udenrigs- og indenrigsflyvninger.

Ved en fejl er det imidlertid anført i lovens § 34, stk. 1, nr. 12, at momsfriheden gives i overensstemmelse med toldlovens regler. Imidlertid gives efter toldlovens regler kun tilladelse til momsfri proviantering af fly i udenrigsfart.

Det foreslås derfor, at henvisningen til toldlovens regler udgår, således at de flyselskaber, der flyver hovedsageligt i udenrigsfart, kan få proviant og brændstof leveret momsfrit til alle deres fly.

Til nr. 11

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 12

Der foreslås indsat en bestemmelse om, at alle udenlandske virksomheder, der har fået tildelt et dansk momsnummer efter reglerne om omvendt betalingspligt, kan fratrække eventuel købsmoms i forbindelse med deres momsangivelser. På denne måde undgår disse virksomheder at skulle bruge reglerne om tilbagesøgning af moms i andre lande.

Der være tale om f.eks. en polsk virksomhed, der leverer byggeydelser til virksomheder i Danmark og i denne forbindelse har en tysk underleverandør. Selv om den danske virksomhed bliver betalingspligtig for ydelserne købt af den polske virksomhed, bliver den polske virksomhed betalingspligtig i Danmark for momsen af købet fra den tyske virksomhed. Ligeledes bliver den betalingspligtig for salget til private i Danmark. Den polske virksomhed får derfor et dansk momsnummer, der skal bruges i relation til indbetalingerne af denne moms. Forslaget bevirker, at

såfremt den polske virksomhed har momsbelagte udgifter i Danmark, kan den fratrække denne moms direkte gennem momsregistreringen, også selv om udgiften vedrører den tyske underleverandør eller salget til en virksomhed i Danmark.

Hermed behøver den udenlandske virksomhed ikke bruge det mere besværlige godtgørelsessystem.

Udenlandske virksomheder, der er momsregistreret her i landet for salg til ikke-afgiftspligtige personer, kan allerede efter gældende regler fratrække købsmoms, der vedrører salg til afgiftspligtige personer her i landet, selv om den udenlandske virksomhed ikke er betalingspligtig for dette salg, fordi den danske aftager er betalingspligtig for momsen.

Til nr. 13

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 14

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk. 1. 1. pkt. ændres til § 48, stk. 1. 1 pkt., jf. bemærkningerne til nr. 22.

Til nr. 16

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 17

I 45, stk. 1, fastsættes betingelserne for, at en udenlandsk virksomhed kan anmode om godtgørelse af moms betalt i Danmark. Virksomheden skal ikke være etableret her i landet, og virksomheden skal hverken være registreringspligtig, valgfri registreret eller frivillig registreret for afregning af moms til Danmark. Endvidere har virksomheden kun adgang til at få godtgjort dansk moms af udgifter i det omfang, at virksomheden har momsfradrag for de samme udgifter efter lovgivningen i virksomhedens hjemland, og i det omfang at en dansk virksomhed kan fratrække de samme udgifter sit momsregnskab efter den danske momslov.

Det bemærkes, at § 45, stk. 1, både gælder for udenlandske virksomheder i de andre EU-lande, der anmoder om godtgørelse af dansk moms efter Rådets Direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008, og for udenlandske virksomheder i lande uden for EU, der anmoder om godtgørelse af dansk moms efter Rådets 13. momsdirektiv 1986/560/EØF af 17. november 1986, der fortsat finder anvendelse. For virksomheder uden for EU foreslås dog, at sådanne virksomheder kun kan få godtgørelse i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.

Til nr. 18

Direktiv 2008/9/EF indebærer som noget nyt i forhold til EU's hidtidige fælles ordning for momsgodtgørelse, at SKAT skal foretage den indledende visitering af danske virksomheders anmodninger om momsgodtgørelse hos andre EU-lande, og at SKAT skal foretage den efterfølgende behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af dansk moms, som virksomheder i andre EU-lande indledningsvis har fået visiteret i deres respektive hjemlande. Med henblik på, at de nærmere administrative regler om momsgodtgørelse bl.a. skal kunne omfatte begge tilfælde, foreslås det i § 45, stk. 7, at bemyndige skatteministeren til at fastsætte de nærmere administrative regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af moms.

I direktiv 2008/9/EF foreslås det endvidere, at der skal være obligatorisk elektronisk kommunikation mellem virksomheder i EU og medlemslandene ved indgivelse og behandling af anmodninger om momsgodtgørelse. I § 45, stk. 7, foreslås det derfor præciseret, at skatteministerens bemyndigelse også gælder udstedelse af administrative regler om elektronisk kommunikation.

Til nr. 19

Når køber er forpligtet til at indbetale momsen til staten i stedet for som normalt sælger, kaldes det omvendt betalingspligt. Med lovforslaget ændres hovedreglen for, hvor momsen skal betales ved salg mellem afgiftspligtige personer til at være købers land, jf. bemærkningerne i nr. 6 til den foreslåede § 16, stk. 1. EU-direktivet gør det obligatorisk for medlemslandene at have omvendt betalingspligt for alle ydelser under hovedreglen. Herudover er det frivilligt, om medlemslandene vil lade yderligere ydelser omfatte af reglen.

Efter gældende momslov er der allerede omfattende regler om omvendt betalingspligt for køb af ydelser fra udlandet i lovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, hvorefter alle afgiftspligtige personer her i landet skal indbetale momsen på indkøb af ydelser fra en udenlandsk sælger, i alle de tilfælde, hvor momsen skal betales her i landet.

I forhold til gældende regler foreslås det af praktiske hensyn, at der ikke er omvendt betalingspligt for adgang og ydelser i tilknytning dertil i forbindelse med arrangementer inden for kunst, kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende. Hermed vil sælger af f.eks. billetter til et arrangement skulle afregne momsen af alle solgte billetter, og herved undgår sælger at bekymre sig om, hvorvidt køber er en afgiftspligtig person eller ikke.

I gældende lov § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder den omvendte betalingspligt afgiftspligtige personer "her i landet", hvis de modtager ydelser med leveringssted. Men dette kan virke uklart, idet også udenlandske virksomheder, der ikke er registreret her i landet for andre aktiviteter, bliver en "afgiftspligtig person her i landet", hvis de modtager ydelser med leveringssted her. Dette fremgår tydeligt af § 40 a, stk. 3 i momsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1206 af 2. december 2008, som ændrer bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006.

For at tydeliggøre reglerne foreslås ordene "her i landet" af udgå af § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, samtidig med, at bekendtgørelsens § 40 a, stk. 2-4 foreslås flyttet til loven som ny § 46 a, jf. bemærkningerne til nr. 20.

Som konsekvens af, at det også foreslås, at også momsregistrerede ikke-afgiftspligtige juridiske personer anses som "afgiftspligtige personer" i forbindelse med reglerne for leveringssted for

ydelser, jf. bemærkningerne i nr. 6 til ny § 15, udvides bestemmelsen om omvendt betalingspligt til også at omfatte disse personer.

Til nr. 20

For at gøre det mere klart, at reglerne om omvendt betalingspligt er obligatoriske at anvende, og at de skal anvendes af alle, der her i landet modtager de i § 46, stk. 1, nr. 2 og 3 nævnte ydelser med leveringssted her, foreslås de detaljerede regler herom, som i dag findes i momsbekendtgørelsens § 40 a, stk. 2-4, flyttet til loven, jf. bemærkningerne til nr. 19.

Til nr. 21

Af hensyn til bedre opbygning af loven og større klarhed foreslås det, at de forskellige tilfælde, hvor der kræves momsregistrering specificeres mere ud og, og at der indsættes overskrifter til de enkelte former for registreringer. Registreringerne kan opdeles i registreringer vedrørende "Leverancer her i landet" (de foreslåede §§ 48 og 49), "Erhvervelser af varer fra andre EU-lande" (de foreslåede §§ 50 og 50 a), "Omvendt betalingspligt" (de foreslåede §§ 50 b og 50 c) og "Frivillig registrering" (§§ 51 og 51 a). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 22 om de enkelte paragraffer.

Til nr. 22

Den foreslåede ophævelse af §§ 48-50 er en konsekvens af den foreslåede ombygning af reglerne for registreringer.

Den foreslåede § 48 svarer til gældende § 49, og det fastsættes blandt andet her, at små virksomheder med en årlig omsætning på under 50.000 kr. ikke er registreringspligtige.

Den foreslåede § 49 giver små virksomheder mulighed for at lade sig registrere, selv om deres årlige omsætning er under 50.000 kr., og hovedreglen i § 47 er, at de ikke skal registreres. Muligheden findes tilsvarende i gældende lovs § 50.

De foreslåede §§ 50 og 50 a vedrører registrering i forbindelse med erhvervelse af varer fra andre lande. Det fastsættes i § 50, at afgiftspligtige personer, der ikke er registreret efter hovedreglen i § 47 – herunder små virksomheder, virksomheder med momsfri aktiviteter, offentlige virksomheder og rene holdningsselskaber – alligevel skal registreres, hvis de er betalingspligtige for varer købt i andre EU-lande til en værdi over 80.000 kr. om året. Reglen svarer til gældende lovs § 48. Efter den foreslåede § 50 a kan der vælges registrering, selv om varekøbet er mindre end 80.000 kr. om året. Tilsvarende mulighed findes i gældende § 50.

Det foreslås som noget nyt i § 50 b, at alle afgiftspligtige personer og ikke-afgiftspligtige juridiske personer her i landet, der køber ydelser fra andre EU-lande, skal registreres, såfremt ydelserne skal momses her i landet, og køber er ansvarlig for indbetaling af momsen (omvendt betalingspligt). Til en registrering knyttes et momsnummer. Momsnummeret er vigtigt, idet sælger så kan se, at køber er en afgiftspligt person og bruger reglerne for omvendt betalingspligt. Endvidere skal sælger indberette salget, herunder købers momsnummer, i oplysningssystemet VIES, der med virkning fra 1. januar 2010 udvides fra at omfatte indberetninger over det grænseoverskridende varesalg til også at omfatte ydelser med leveringssted efter hovedreglen i § 16, stk. 1, og med omvendt betalingspligt, jf. bemærkningerne til nr. 25. VIES systemet bruges af myndighederne til kontrolformål.

Langt de fleste danske virksomheder, der køber ydelser fra andre EU-lande, vil i forvejen være

registreret af andre årsager og allerede have et momsnummer. For det første skal alle virksomheder med en omsætning på over 50.000 kr. årligt momsregistreres. Desuden er en del virksomheder med kun momsfri aktiviteter (f.eks. tandlæger) allerede i dag registreret for indkøb af større varekøb fra et andet EU-land (fjernkøb på over 80.000 kr. årligt), og atter andre er registreret for levering af nye transportmidler til andre EU-lande.

Endelig foreslås det i § 50 c, at virksomheder, der ikke er registreret efter andre bestemmelser, og som sælger ydelser omfattet af § 16, stk. 1, til andre EU-lande under reglerne for omvendt betalingspligt – det vil sige køber afregner momsen i eget land - skal registreres. Dette registreringskrav skyldes, at de ydelser, hvor der efter EU-reglerne er omvendt betalingspligt, skal indberettes til kontrolsystemet VIES.

Virksomheder, der sælger ydelser, som ikke har leveringssted efter § 16, stk. 1, skal ikke angive dette salg i VIES systemet, idet den omvendte betalingspligt er nationalt bestemt.

Til nr. 23 og 24

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 25

Salg af ydelser omfattet af hovedreglen for beskatningsstedet i § 16, stk. 1, og hvor der gælder omvendt betalingspligt efter § 46, stk. 1, nr. 3, skal efter de nye EU-regler indberettes til kontrolsystemet VIES. Forslaget bevirker en pligt til sådan indberetning.

Skatteministerens bemyndigelse efter § 54, stk. 1, til at fastsætte de nærmere administrative regler for danske virksomheders listeindberetning af leveringer af varer og ydelser til andre EU-lande, vil endvidere blive benyttet til at gennemføre ændrede bestemmelser om virksomhedernes listeperiode og listefrist ifølge direktiv 2008/117/EF.

Til nr. 26 - 28

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 21 og 22.

Til nr. 29

Af hensyn til svigbekæmpelse og for at sikre statskassen mod tab foreslås, at også virksomheder, der alene er registreret, fordi de skal betale moms af erhvervelser eller ydelser fra andre EU-lande, og som har kvartalet som afgiftsperiode, kan pålægges en forkortet afregningsperiode (måneden) og at følge de regler for sikkerhedsstillelse, der gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Til nr. 30

Forslaget er en korrektion af en eksisterende henvisningsfejl i loven.

Til nr. 31

I henhold til § 57, stk. 3, skal virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode afregne momsen senest 1 måned og 10 dage efter hver periodes udløb, idet dog fristen for betaling af 2. kvartals moms forlænget med 7 dage på grund af sommerferien.

Efter gældende regler skal virksomheder, der kun er registreret for erhvervelser fra andre EU lande på et samlet årligt beløb over 80.000 kr. (den foreslåede § 50) og derfor skal betale erhvervesmoms af købet, afregne momsen af indkøbet efter disse frister.

Det foreslås, at også virksomheder, der kun er registreret efter den foreslåede § 50 b for indkøb af ydelser med omvendt betalingspligt, skal afregne momsen kvartalsvis og med tilsvarende frister.

Virksomheder registreret efter § 50 b kan lade sig afmelde fra registrering, såfremt de ikke forventer at foretage registreringspligtige aktiviteter i den nærmeste fremtid. Dette betyder, at f.eks. en forening med momsfri aktiviteter, der skal registreres, fordi de benytter udenlandske håndværkere til et enkelt byggearbejde, men ikke påtænker at gøre lignende i umiddelbar fremtid, efter angivelsen og indbetalingen af momsen for byggearbejdet kan lade sig afmelde fra registrering og dermed undgå at skulle indgive kvartalsvise angivelser med ingen afgiftstilsvær (0-angivelser).

Til nr. 32

Forslaget er en konsekvensændring af, at alle, der indkøber ydelser efter regler om omvendt betalingspligt, og som derfor skal indbetale købsmomsen, foreslås at blive registreret, jf. bemærkningerne til ny § 50 b i nr. 21. Disse virksomheder skal alene føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse og kontrol med den afgift, der skal betales.

Efter gældende regler skal virksomheder registreret alene for betaling af erhvervesmoms af indkøb af varer fra andre EU lande i princippet føre regnskab som de virksomheder, der har både køb og salg. Dette skønnes ikke nødvendigt, og det foreslås, at regnskabskravet for disse virksomheder svarer til de, der er foreslået gældende for virksomheder registreret efter § 50 b.

Med forslaget til ny affatning af § 64 om afregning af afgift, jf. bemærkningerne til nr. 31, og forslaget til § 65 om regnskab bliver der fælles regler på disse områder for virksomheder, der alene er registreret for indbetaling af moms.

Det foreslåede stk. 2 svarer til gældende regler.

Til nr. 33

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk. 1 og 2 bliver til § 48, stk. 1 og 2, jf. bemærkningerne til nr. 22.

Til nr. 34

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 48, 1. pkt. bliver til § 50, 1. pkt., jf. bemærkningerne til nr. 22. Det foreslås endvidere, at også de foreslåede nye paragraffer 50 b og 50 c, jf. bemærkningerne til nr. 22, omfattes af straffebestemmelserne i lovens § 81, stk. 1, nr. 2. Herved vil forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om registrering for EU-erhvervelse af varer og køb af ydelser fra andre EU-lande, blive straffet med bøde på linie med tilsvarende overtrædelser af andre krav om registrering.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2010.

Til stk. 2

Det foreslås i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/8/EF, at leveringsstedet for langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer fra 1. januar 2013 ændres fra at være leverandørens land (hovedreglen i foreslået § 16, stk. 4) til at være kundens land.

Til § 3

Til stk. 1

Ydelser vedrørende aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, momses efter gældende regler der, hvor aktiviteten finder sted. Denne regel forbliver stort set uændret i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010. Herefter foreslås reglen ændret, jf. bemærkningerne til § 21 i nr. 6.

I 2010 svarer den foreslåede bestemmelse til gældende regler i lovens § 18, stk. 1, nr. 1, idet bestemmelsen dog præciseres ved, at messer og udstillinger nævnes specifikt. Under det gældende regelsæt har der været uens fortolkning af EU-reglerne, idet nogle medlemslande har ladet messer og udstillinger været omfattet af reglerne, mens andre lande ikke har. Præciseringen ændrer ikke gældende dansk praksis.

Til stk. 2

Det foreslås, at leveringsstedet for langtidsudlejning af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2012 ligesom i gældende regler er i udlejers land, det vil sige, at hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, anvendes. Således vil en privatpersons leje af en bil i en periode på mere end 30 dage blive momset i udlejes land.

Da denne regel ofte ikke giver beskatning i forbrugslandet, foreslås det, med virkning fra 1. januar 2013, at langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer ændres til beskatning i kundens land, jf. bemærkninger til § 21 b i nr. 6 og ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 2, stk. 2.

I perioden indtil 1. januar 2013 foreslås det, at den gældende regel om at trække beskatningen her til landet, hvis leasingyder er etableret uden for EU, og transportmidlet benyttes i her i landet, jf. gældende lovs § 16, stk. 2, opretholdes.

BILAG

Bestemmelserne i de direktiver, der gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2008/8/EF	Forslaget
Artikel 1	Kræver ikke lovændring
Artikel 2	
Art. 43	§ 15
Art. 44	§ 16, stk. 1
Art. 45	§ 16, stk. 4
Art. 46	§ 17
Art. 47	§ 18
Art. 48	§ 19, stk. 1
Art. 49	§ 19, stk. 3
Art. 50	§ 19, stk. 2
Art. 51	§ 19, stk. 4
Art. 52	-
Art. 53	Forslagets § 2, stk. 1 (overgangsordning)
Art. 54	§ 20
Art. 55	§ 21 a, stk. 1
Art. 56, stk. 1	Forslagets § 2, stk. 2 (overgangsordning)
Art. 56, stk. 2	§ 21 b, stk. 4
Art. 57	§ 21 a, stk. 2 og 3
Art. 58	§ 21 c
Art. 59	§ 21 d, stk. 1
Art. 59 a	§ 16, stk. 2, 3, 5 og 6 samt § 21 d, stk. 2
Art. 59 b	§ 21 d, stk. 2
Art. 98, stk. 2	Kræver ikke lovgivning
Art. 170	Kræver ikke lovgivning
Art. 171	Kræver ikke lovgivning
Art. 171 a	§ 37, stk. 5
Art. 192 a	- (praksis)
Art. 196	§ 46, stk. 1, nr. 3
Art. 214	§ 50 b og 50 c
Art. 262	§ 54, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Art. 264, stk. 1	Bekendtgørelse (hjemmel i § 54, stk. 1)
Art. 358	Kræver ikke lovændring
Bilag II	Kræver ikke lovændring
Artikel 3	
Art. 53	§ 21, stk. 1
Art. 54	§ 21, stk. 2
Artikel 4	
Art. 56, stk. 2	§ 21 b, stk. 2 og 3

Direktiv 2008/9/EF	Forslaget
Artikel 1	Kræver ikke lovændring
Artikel 2-3	§ 45, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Artikel 4	Praksis samt bekendtgørelse
Artikel 5-6	§ 45, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Artikel 8-9	Bekendtgørelse
Artikel 10	DK vil ikke benytte denne "MS kan"-artikel
Artikel 11-22	Bekendtgørelse
Artikel 23, stk. 1 og stk. 2, 1.-2. pkt.	Kræver ikke lovændring
Artikel 23, stk. 2, 3. pkt.	Bekendtgørelse
Artikel 24	Kræver ikke lovændring
Artikel 25	Bekendtgørelse
Artikel 26-27	Kræver ikke lovændring

Direktiv 2009/xx/EF	Forslaget
Artikel 64, stk. 2 og artikel 66, stk. 2	§ 23, stk. 5
Artikel 263, artikel 264, stk. 2, og artikel 265, stk. 2	Bekendtgørelse (hjemmel i § 54, stk. 1)

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende regler

Lovforslag

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1416 af 21. december 2005, § 1 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 14 i lov nr. 315 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, § 1 i lov nr. 518 af 7. juni 2006, § 1 og 9 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 525 af 17. juni 2008 og § 3 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 8. Levering mod vederlag omfatter salg af virksomhedens aktiver, når der er fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling mv. af aktivet. Det samme gælder salg af aktiver ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af aktiver som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, når den nye indehaver driver registreret virksomhed. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om den nye indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for de overdragne aktiver.

Stk. 2. ---

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

- 1) varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 eller 51. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer mv.,

2) ---

Stk. 2-4. ---

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

1)-17) ---

18) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almenyttige

1. I § 8, stk. 1, 3 pkt., ændres "driver registreret virksomhed" til: "er eller bliver registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a".

2. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres "der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 og 51" til: "der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a".

3. I § 13, stk. 1, nr. 18, næstsidste punktum, ændres: "driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomheder" til: "driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende

19)-22) - - -

Stk. 2. - - -

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

1) - - -

2) Når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller for dennes regning, eller når varen sælges ved fjernsalg til andre EU-lande og virksomheden er registreringspligtig for dette salg i det andet EU-land. Ved fjernsalg forstås salg af varer, bortset fra varer afgiftsberigtiget som brugte varer mv. efter reglerne i kapitel 17 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret.

3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 49, stk. 3.

4)-6) - - -

§ 15. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der her har etableret enten stedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted her, jf. dog stk. 2-4 og §§ 16-21.

Stk. 2. Leveringsstedet er her i landet for de i nr. 1-12 nævnte ydelser, der leveres fra et andet EU-land til en afgiftspligtig person her i landet. For de i nr. 1-10 og 12 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.

2) Reklameydelser.

3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører,

4. I § 14, stk. 1, nr. 2, sidste punktum, ændres "til en køber, der ikke er registreret" til: "til en køber, der ikke er registreret efter lovens §§ 47, 49-50a eller 51 og 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land".

5. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres "§ 49, stk. 3" til: § 48, stk. 3".

6. §§ 15-21 ophæves og i stedet indsættes:

"§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses:

1. en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens Kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser, og
2. en juridisk person, der er registreringspligtig for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 og 50 a, for at være en afgiftspligtig person.

projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.

- 4) Påtagelse af forpligtelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsøregenstande bortset fra transportmidler.
- 8) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når formidlerens virksomhed vedrører levering af ydelser som nævnt i dette stykke.
- 9) Teleydelse.
- 10) Radio- og tv-spredningstjenester.
- 11) Elektronisk leverede tjenesteydelser, herunder blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.
- 12) Adgang til samt transport eller transmission gennem distributionssystemer for naturgas og transmissionssystemer for elektricitet og andre direkte forbundne tjenester.

Stk. 3. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres fra steder uden for EU, er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres af en afgiftspligtig person her i landet, er ikke her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 1-12, nævnte ydelser leveres til en afgiftspligtig person i et andet EU-land.
- 3) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en ikke afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

4) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager uden for EU, medmindre ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

5) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager uden for EU.

§ 16. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler er ikke her i landet, hvis transportmidlet faktisk benyttes uden for EU, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 2. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler til en afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person uden for EU og transportmidlet faktisk benyttes her i landet.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og §§ 18, 19, stk. 1, 21, 21 a og 21 b.

Stk. 2. For de i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de i § 21 d nævnet ydelser er leveringsstedet her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet, til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 19-21 d.

Stk. 5. For de i § 21 d, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de i § 21 d, nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU, til en ikke-afgiftspligtig person her i landet, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom, der er beliggende her, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige samt arkitekters og tilsynsførendes ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder. Leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom, der er beliggende i udlandet, er ikke her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for følgende ydelser er her i landet, når ydelsen faktisk præsteres her, og ikke her i landet, når ydelsen faktisk præsteres i udlandet:

- 1) Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende.
- 2) Sagkyndig vurdering af løsøregenstande, jf. dog stk. 2.
- 3) Arbejde udført på løsøregenstande, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for sagkyndig vurdering af løsøregenstande samt arbejde udført på løsøregenstande er ikke her i landet, når aftageren af ydelsen er registreret for

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, som f.eks. ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

merværdiafgift i et andet EU-land og varerne forsendes eller transporteres til udlandet. Leveringsstedet er dog her i landet, når ydelsen præsteres i et andet EU-land og varen forsendes eller transporteres ud af det pågældende EU-land, når aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 19. Leveringsstedet for transportydelser er her i landet, når transporten udføres her, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved transport af varer inden for EU med afgang og ankomst i to forskellige EU-lande er leveringsstedet her i landet, når afgangsstedet for transporten er her, medmindre aftageren af transportydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når afgangsstedet er i et andet EU-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

Stk. 3. Ved transport af varer her i landet er leveringsstedet ikke her i landet, hvis transporten har direkte tilknytning til en transport af varer mellem to EU-lande, når aftageren af transportydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Ved transport af varer i et andet EU-land, hvor transporten har direkte tilknytning til en transport af varer mellem to EU-lande, er leveringsstedet dog her i landet, når aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 20. Leveringsstedet for ydelser knyttet til transport som lastning, losning, omladning og lign. er her i landet, når de udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1 nævnte ydelser, der knytter sig til transport af varer inden for EU med afgang og ankomst i to forskellige EU-lande, er her i landet, når ydelsen udføres her, medmindre aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når ydelsen udføres i et andet EU-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 21. Leveringsstedet for ydelser bortset fra de i § 15, stk. 2, omhandlede, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, fastsættes efter følgende regler:

- 1) Ved transport af varer mellem to EU-lande fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 19, stk. 2.
- 2) Ved ydelser som lastning, losning, omladning og lign. knyttet til transport af varer mellem to EU-lande fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 20, stk. 2.
- 3) Ved andre formidlingsydelser end omhandlet i nr. 1 og 2 er leveringsstedet her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der foretages her, medmindre aftageren af formidlingsydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der foretages i et andet EU-land, hvis aftageren af formidlingsydelsen er registreret her.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet, når befordringen finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for andre transportydelser til ikke-afgiftspligtige personer end nævnt i stk. 1 og 2, er her i landet, når transporten finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved "transport af varer inden for EU" forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes område. Ved "afgangssted" forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved "ankomststed" forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

1. Aktiviteter i tilknytning til transport, som f.eks. lastning, losning, omladning og lignende.
2. Vurdering af og arbejde på løsørengenstande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning dertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, bortset fra de ydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af personbefordring, der finder sted inden for EU, er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der fysisk udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og befordringen derfor ikke har ophold uden for EU mellem afgang- og ankomststedet, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3. Afgangsstedet er i denne forbindelse det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af et fritidsfartøj til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fritidsfartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage. ”

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt

levering af fjernundervisning.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

1. Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, pantrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
2. Reklameydelser.
3. Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
4. Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
5. Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
6. Levering af arbejdskraft.
7. Udlejning af løsørestande bortset fra transportmidler.
8. Adgang til naturgas- og elektricitetsdistributionssystemer samt transport eller transmission gennem sådanne systemer og andre dermed direkte forbundne ydelser.
9. Teleydelser.
10. Radio- og tv-spredningsydelser
11. Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1, nr. 1-10 nævnte ydelser er dog her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet."

§ 23. ---

Stk. 2-3. ---

7. I § 23, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

"*Stk. 5.* Såfremt levering af en ydelse strækker sig over en periode på mere et år uden mellemliggende afregning af afgift, skal afgift af ydelsen afregnes ved udgangen af hvert kalenderår fra og med år 2, så længe leveringen af den pågældende ydelse ikke er afsluttet. Dette gælder dog alene ydelser, der leveres til eller modtages fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelsen, idet leveringsstedet for ydelsen er bestemt efter § 16, stk. 1. Der skal efter § 54, stk. 1, afgives listeoplysninger om levering af sådanne ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande."

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af

8. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, ændres "når erhververen er registreret i et andet EU-land" til: "når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til

erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land.

Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.

2)-4) - - -

5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EU. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

6-11) - - -

12) Levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EU eller til indførsel af varer, der befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger mv.

§ 37. Registrerede virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb mv. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 5.

Stk. 2.-3. - - -

Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindelig foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.

Stk. 5. - - -

§ 38. For varer og ydelser, som en registreret virksomhed anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til

lovens §§ 47, 49-50a eller 51-51a".

9. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres "eller af en køber, som ikke er registreret her i landet" til: "eller af en køber, som ikke er registreret her i landet efter lovens §§ 47, 49, 51 og 51 a".

10. § 34, stk. 1, nr. 12, affattes således:

"12) Levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr.10."

11. I § 37, stk. 1 og 4, ændres "Registrerede virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

12. I § 37, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:
"Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§ 50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b."

13. I § 38, stk. 1 og 2, ændres "en registreret virksomhed" til: "en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kredittøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

Stk. 2. For varer og ydelser, som af en registreret virksomhed benyttes både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til virksomheden uvedkommende formål, kan der udelukkende foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige virksomhed.

Stk. 3.-4. - - -

§ 40. - - -

Stk. 2. Afgift vedrørende anskaffelse og drift af telefoner, som anbringes hos en registreret virksomheds medarbejdere med henblik på benyttelse i virksomhedens tjeneste, kan fradrages med halvdelen, såfremt telefonselskabets regninger er stilet til og betales af virksomheden. Fradraget kan dog ikke overstige afgiften af den af virksomheden faktisk afholdte udgift.

14. I § 40, stk. 2, ændres "hos en registreret virksomheds medarbejdere" til: " hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47 og 49, 51 og 51 a".

§ 41. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 49, stk. 1, 1. pkt.

15. I § 41, stk. 4, ændres: "§ 49, stk. 1. 1. pkt." til: "§ 48, stk. 1. 1. pkt.".

§ 43. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder skal foretage regulering i følgende tilfælde:

- 1) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen har givet virksomheden ret til fuld eller delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et mindre fradrag.
- 2) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag eller har givet ret til delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et højere fradrag.
- 3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen mv. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov.

16. I § 43, stk. 3, ændres " Registreringspligtige virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

- 4) Ved salg af fast ejendom. Salget sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
- 5) Når et driftsmiddel overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 8, stk. 1, 3. pkt. Overdragelsen sidestilles med driftsmidlets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Stk. 4. - - -

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun for indkøb af den art, som registrerede virksomheder kan fradrage ved opgørelsen af afgiftstilsvaret efter loven.

Stk. 2.-6. - - -

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1 og 3-6.

Stk. 8. - - -

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1) - - -

- 2) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager en af de i § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 2, og §§ 17-21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet,

4)-5) - - -

Stk. 2.-9. - - -

17. § 45, stk. 1, affattes således:

”§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet eller ikke valgfrit eller frivilligt er registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun i det omfang, der er ret til fradrag i det land, hvori den afgiftspligtige person er etableret, og i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det her i landet gældende, indrømmes godtgørelse kun i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.”

18. § 45, stk. 7, affattes således:

”Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af afgift, herunder at kommunikation skal ske elektronisk”.

19. § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, affattes således:

- ”2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementerne og ydelser i tilknytning dertil, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet.”

20. I kapitel 11 indsættes efter § 46 som ny paragraf 46 a:

”§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Kapitel 12. Registrering

§ 48. Ikke afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 49. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,

- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3,

Stk. 2. En afgiftspligtig person omhandlet i § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet i de tilfælde, hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken."

21. Overskriften til § 47 affattes således:

"Registrering

Leverancer her i landet".

22. §§ 48-50 ophæves, og i stedet indsættes:

"§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,
- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 50. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser eller erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter §§ 48 og 49 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikke afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1."

23. Efter § 50 c indsættes underoverskriften "Frivillig registrering".

24. Efter § 51 a indsættes underoverskriften "Udlevering af oplysninger".

25. § 54, stk. 1, affattes således:

§ 54. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer samt ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler herom."

§ 51 a. - - -

§ 54. Registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EU-lande, skal indsende lister over sådanne leverancer mv. til told- og skatteforvaltningen.

Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. - - -

§ 55. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens berigtigelse. Regnskabet kan føres i fremmed valuta efter reglerne i bogføringsloven og årsregnskabsloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, og kan herunder fastsætte regler for omregning mellem et regnskab i fremmed valuta og angivelsen af afgiftstilsvaret samt pligtmæssige oplysninger i dansk mønt.

§ 56. Registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre den udgående og den indgående afgift. Forskellen mellem den udgående og den indgående afgift er virksomhedens afgiftstilsvær. Afgiftstilsvaret afregnes efter reglerne i kapitel 15 samt lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Hvis den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2.-3. - - -

§ 57. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter §§ 14-21 eller § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2.-8. - - -

§ 62. Told- og skatteforvaltningen kan uanset § 57 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.

Stk. 2.-4. —

Stk. 5. Virksomheder kan i stedet for at anvende forkortet afregningsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 vælge at stille sikkerhed efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 6.-9. ---

§ 64. Virksomheder mv., der er registreret efter § 48, skal afregne afgiften efter reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Når virksomheden i en afgiftsperiode har foretaget afgiftspligtige erhvervelser, skal den senest 1 måned og 10 dage efter udløbet af afgiftsperioden angive den samlede værdi uden afgift af disse erhvervelser og den samlede størrelse af afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen. Afgiftsperioden er

26. I § 55, *stk. 1*, ændres "Registrerede virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

27. I § 56, *stk. 1*, ændres "Registrerede virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

28. I § 57, *stk. 1*, ændres, "Registrerede virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 og 51 a".

29. I § 62, *stk. 1*, ændres "uanset § 57" til: "uanset § 57 og 64".

30. I § 62, *stk. 5*, ændres "§ 11, stk. 3" til: "§ 11, stk. 5".

31. § 64 affattes således:

"**§ 64.** Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og fristerne for afregning af momsen i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse."

kvartalet. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Afgiftspligtige aftagere, der ikke er registreret, men som er betalingspligtige for køb af ydelser i udlandet efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, skal

- 1) føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af den afgift, der skal betales for de pågældende ydelser for hver afgiftsperiode, som er det kvartal, i hvilket de pågældende ydelser er leveret, og for kontrollen med afgiftens betaling,
- 2) senest 1 måned og 10 dage efter udløbet af afgiftsperioden, når der er foretaget betalingspligtige køb i perioden, til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af det afgiftsbeløb, der skal betales for afgiftsperioden. Opkrævningslovens §§ 4 og 6-8, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 for en afgiftsperiode forfalder til betaling 1 måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 10 dage derefter. Er den samlede afgift for perioden under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Opkrævningslovens § 14 og § 18, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen. Opkrævningslovens § 14 og § 18, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber mv. brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter eller antikviteter, kan ved videresalget afgiftsberigtige de pågældende brugte varer mv. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer mv. er leveret til virksomheden her i landet eller fra et andet EU-land af

- 1) en ikke afgiftspligtig person,
- 2) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i dette kapitel eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 3) en afgiftspligtig person, når leveringen er fritaget for afgift efter § 13 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 4) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i § 30, stk. 1,
- 5) en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 49, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.

Stk. 2.-6. - - -

32. § 65, affattes således:

”§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50- 50b, skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode, og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14, og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.”

33. I § 69, stk. 1, nr. 5, ændres: ”§ 49, stk. 1 og 2” til: ”§ 48, stk. 1 og 2”.

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) - - -

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., eller stk. 5, 1., 4., 5. og 6. pkt., § 48, 1. pkt., § 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6 eller 8, § 52 a, stk. 1-3, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4,

3)-6) - - -

Stk. 2.-7. - - -

34. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres "§ 48, 1. pkt." til: "§ 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c".

Bilag til lovforslag om ændring af momsloven, der udsendes til ekstern høring

I lyset af omfattende ændringer af momsbekendtgørelsen som følge af EU-lovgivning 2008-2009, bliver der formentlig tale om en samlet ny momsbekendtgørelse til ikrafttrædelse pr. 1. januar 2010.

I det følgende er der udkast til de ændrede og nye paragraffer, der inden for rammerne af systematikken i den gældende momsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1206 af 2. december 2008, om merværdiafgiftsloven (momsloven), skal gennemføre Rådets direktiv 2008/8/EF og Rådets direktiv 2008/9/EF, begge af 12. februar 2008 ("Momspakken"), samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008:

Kapitel 8

Afgiftsgodtgørelse for virksomheder i Danmark og andre EU-lande

Obligatorisk elektronisk kommunikation om godtgørelse af afgift

§ 27. Afgiftspligtige virksomheder, der er etableret enten her i landet eller i et andet EU-land, skal kommunikere elektronisk med SKAT og de kompetente myndigheder i de andre EU-lande ved indgivelse og behandling af anmodning om godtgørelse af afgift efter lovens § 45, stk. 1, og denne bekendtgørelses §§ 28-30d.

Stk. 2. Ved behandling og afgørelser om anmodning om godtgørelse af afgift efter lovens § 45, stk. 1, og denne bekendtgørelses §§ 28-30d, kan SKAT anvende elektroniske dokumenter, herunder dokumenter i maskinel form uden underskrift af en medarbejder hos SKAT. Disse dokumenter sidestilles i retlig henseende med dokumenter med underskrift.

Danske virksomheders anmodning om godtgørelse af afgift

§ 28. En afgiftspligtig virksomhed, der er etableret her i landet, og som anmoder om godtgørelse af afgift, betalt til et eller flere andre EU-lande, skal indgive en anmodning til dette eller disse EU-lande via SKATs web-portal. Anmodningen skal indgives til SKAT senest den 30. september i kalenderåret efter godtgørelsesperioden.

Stk. 2. Anmodning om godtgørelse af afgift skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) virksomhedens navn og fuldstændige adresse,
- 2) en adresse, der kan kontaktes via elektronisk kommunikation,
- 3) en beskrivelse af virksomhedens erhvervsaktivitet, som varerne og ydelserne leveres til,
- 4) den periode, anmodningen omfatter,
- 5) en erklæring fra virksomheden om, at virksomheden ikke har leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret i det pågældende EU-land i godtgørelsesperioden, bortset fra transportydelser m.v., samt varer og ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift, efter de nationale bestemmelser i det pågældende EU-land, der svarer til § 34, § 36, stk. 2, eller § 73, i den danske lov om merværdiafgift, eller varer og ydelser, der er omfattet af omvendt betalingspligt efter de nationale bestemmelser i det pågældende EU-land.
- 6) virksomhedens momsregistreringsnummer, og
- 7) oplysning om bankkonti, (inkl. IBAN- og BIC-numre).

Stk. 3. Ud over de stk. 1, nævnte oplysninger, skal anmodningen for hver faktura eller for hvert importdokument indeholde følgende oplysninger:

- 1) leverandørens navn og fuldstændige adresse,
- 2) medmindre der er tale om indførsel, leverandørens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer,
- 3) medmindre der er tale om indførsel, den alfanumeriske landekode for det gældende EU-land,
- 4) fakturaens eller importdokumentets dato og nummer,
- 5) afgiftsgrundlaget og afgiftsbeløbet i euro eller i det pågældende EU-lands nationale valuta,
- 6) den godtgørelsesberettigede afgift, der er beregnet i overensstemmelse med lovens § 45, stk. 1, jf. lovens §§ 37-38, og de nationale bestemmelser i det pågældende EU-land, der svarer til lovens §§ 37-38, og som er angivet i euro eller i det pågældende EU-lands nationale valuta,
- 7) evt. pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift, og
- 8) de erhvervede varers og ydelsers art, beskrevet med koder efter § 28a.

§ 28a. Anmodning om godtgørelse af afgift skal indeholde oplysninger om de erhvervede varers og ydelsers art, beskrevet med følgende koder:

- 1 = brændstof
- 2 = udlejning af transportmidler
- 3 = udgifter vedrørende transportmidler (bortset fra de varer og ydelser, der henvises til i kode 1 eller 2)
- 4 = vejafgifter og bompenge
- 5 = rejseudgifter såsom taxiudgifter, billetter til offentlige transportmidler
- 6 = logi
- 7 = fødevarer, drikkevarer og restaurationsydelser
- 8 = entré til messer og udstillinger
- 9 = udgifter til luksusforbrug, underholdning og repræsentation
- 10 = andet.

Stk. 2. Når den i stk. 1, nævnte kode 10 anvendes, skal virksomheden angive de leverede varers og ydelsers art.

§ 28b. En anmodning om godtgørelse af afgift fra en afgiftspligtig virksomhed, der er etableret her i landet, betragtes først som indgivet, når den indeholder alle de oplysninger, som opfylder

- 1) kravene efter §§ 28-28a, og
- 2) evt. krav, som den kompetente myndighed i det pågældende EU-land, hvori afgift søges godtgjort, stiller efter dette lands nationale bestemmelser, der svarer til § 29b.

Stk. 2. SKAT skal straks sende virksomheden en bekræftelse på modtagelsen af anmodningen.

Stk. 3. Hvis virksomheden ikke opfylder betingelserne efter stk. 1, jf. §§ 28-28a, eller hvis virksomheden i godtgørelsesperioden ikke er registreret for afregning af afgift her til landet efter lovens § 47, § 49, § 51, eller 51a, træffer SKAT i forhold til virksomheden afgørelse om, at SKAT ikke videregiver anmodningen til det pågældende EU-land, hvori afgift søges godtgjort.

§ 28c. En afgiftspligtig virksomhed, der er etableret her i landet, skal for hvert regnskabsår opgøre den endelige pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift efter lovens § 38, stk. 1.

Stk. 2. Når den endelige pro rata-sats efter stk. 1, er forskellig fra den pro rata-sats, der indgår ved en tidligere opgørelse af et godtgørelsesberettiget afgiftsbeløb, skal virksomheden i det kalenderår, der følger efter den pågældende godtgørelsesperiode, via SKATs web-portal anmode den kompetente myndighed i det pågældende EU-land, hvori afgift søges godtgjort, om ændring af det godtgørelsesberettigede afgiftsbeløb.

Godtgørelse af afgift til virksomheder i andre EU-lande

§ 29. SKAT kan afvise at behandle en anmodning efter lovens § 45, stk. 1, om godtgørelse af afgift fra en virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, hvis virksomheden ikke har indgivet anmodningen via web-portalen hos de kompetente myndigheder i virksomhedens hjemland, eller i det omfang virksomheden ved den efterfølgende kontakt til SKAT om anmodningen ikke anvender elektronisk kommunikation.

Stk. 2. SKAT bestemmer, i hvilket omfang en virksomhed i et andet EU-land kan anvende fremmedsprog i en elektronisk indgivet anmodning om godtgørelse af afgift og ved virksomhedens efterfølgende elektroniske kommunikation med SKAT om anmodningen.

§ 29a. § 28, stk. 2-3, og § 28a finder tilsvarende anvendelse ved anmodning om godtgørelse af afgift fra en virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Ved erklæring efter § 28, stk. 2, nr. 5, skal virksomheden angive, at den ikke har leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret her i landet i godtgørelsesperioden, bortset fra transportydelser m.v., samt varer og ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift efter lovens § 34, § 36, stk. 2, eller § 73, eller varer og ydelser, der efter loven er omfattet af omvendt betalingspligt.

Stk. 3. Hvis virksomheden ikke har et specifikt momsregistreringsnummer efter lovgivningen i sit hjemland, kan virksomhed angive et skatteregistreringsnummer til at opfylde kravet efter § 28, stk. 2, nr. 6.

Stk. 4. "DK" er den alfanumeriske landekode for Danmark efter § 28, stk. 3, nr. 3.

Stk. 5. Afgiftsgrundlaget og afgiftsbeløbet efter § 28, stk. 3, nr. 5, og den godtgørelsesberettigede afgift efter § 28, stk. 3, nr. 6, skal hver for sig angives i danske kroner, evt. omregnet efter § 71.

§ 29b. Af hensyn til begrænsninger i fradragsretten efter loven, kan SKAT bestemme, at en virksomhed ved hjælp af underkoder, der fastsættes nærmere af SKAT, skal angive flere oplysninger om hver af de koder, der er omhandlet i § 28a.

Stk. 2. SKAT kan endvidere bestemme, at virksomhedens erhvervsaktivitet, som nævnt i § 28, stk. 2, nr. 3, skal beskrives ved hjælp af harmoniserede koder ifølge proceduren i artikel 34a, stk. 3, 2. afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003.

§ 29c. En afgiftspligtig virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, skal for hvert regnskabsår opgøre den endelige pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift efter lovens § 45, stk. 1, og de nationale bestemmelser i det pågældende EU-land, der svarer til § 38, stk. 1, i den danske lov om merværdiafgift, samt til denne bekendtgørelses § 16.

Stk. 2. Når den endelige pro rata-sats efter stk. 1, er forskellig fra den pro rata-sats, der indgår ved en tidligere opgørelse af et godtgørelsesberettiget afgiftsbeløb, skal virksomheden i det kalenderår, der følger efter den pågældende godtgørelsesperiode, via web-portalen hos den kompetente myndighed i virksomhedens hjemland, anmode SKAT om ændring af det godtgørelsesberettigede afgiftsbeløb.

§ 29d. Anmodning om godtgørelse af afgift skal omfatte,

- 1) køb af varer eller ydelser, der er faktureret inden for godtgørelsesperioden, forudsat afgift har kunnet opkræves senest på fakturerings tidspunktet,
- 2) køb af varer eller ydelser, for hvilket afgift har kunnet opkræves i perioden, forudsat at købet er blevet faktureret før afgiftspligtens indtræden, eller
- 3) indførsel af varer i godtgørelsesperioden.

Stk. 2. En anmodning kan desuden omfatte køb af varer eller ydelser, eller indførsel af varer, som ikke er medtaget i tidligere anmodninger for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Anmodning om godtgørelse af afgift skal angå en periode på mindst 3 måneder og højst et kalenderår. Perioden kan dog være kortere, når den udgør resten af et kalenderår. Perioden skal dog altid ligge inden for et kalenderår.

Stk. 4. Hvis anmodningen angår en periode på mindre end et kalenderår, men mindst 3 måneder, skal afgiften, der søges godtgjort, udgøre mindst 3.000 kr. Hvis anmodningen angår en periode på et kalenderår eller resten af et kalenderår, skal afgiften, der søges godtgjort, udgøre mindst 400 kr.

§ 30. Når SKAT via en kompetent myndighed i et andet EU-land har modtaget en anmodning om godtgørelse af afgift, giver SKAT straks den ansøgende virksomhed besked om, hvornår SKAT har modtaget anmodningen.

§ 30a. Inden for fristerne i § 30b, kan SKAT anmode virksomheden, en kompetent myndighed i virksomhedens hjemland, eller tredjemand, om flere oplysninger til at behandle anmodningen.

Stk. 2. Oplysninger efter stk. 1, kan omfatte original eller kopi af faktura eller importdokument.

Stk. 3. Oplysninger efter stk. 1, skal være SKAT i hænde senest én måned efter virksomhedens modtagelse af SKATs anmodning om disse oplysninger.

§ 30b. Hvis SKAT ikke anmoder om flere oplysninger efter § 30a, har SKAT frist til at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på en virksomheds anmodning om godtgørelse af afgift senest fire måneder efter SKATs modtagelse af anmodningen.

Stk. 2. Hvis SKAT inden for fire måneder fra modtagelsen af en virksomheds anmodning om godtgørelse af afgift anmoder om flere oplysninger efter § 30a, forlænges SKATs frist for at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på anmodningen

1) med to måneder fra SKATs modtagelse af de ønskede oplysninger, eller

2) med tre måneder fra tidspunktet for virksomhedens m.fl. modtagelse af SKATs anmodning om flere oplysninger efter § 30a, som ikke bliver besvaret.

Stk. 3. Uanset fristerne efter stk. 1-2, udgør SKATs frist for at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på en virksomheds anmodning om godtgørelse af afgift dog seks måneder efter SKATs modtagelse af anmodningen.

Stk. 4. Hvis SKAT både før og efter de første fire måneder, regnet fra SKATs modtagelse af en virksomheds anmodning om godtgørelse af afgift, anmoder om flere oplysninger til at behandle anmodningen, har SKAT frist til at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på anmodningen senest otte måneder efter SKATs modtagelse af anmodningen.

§ 30c. Hvis SKAT ikke træffer afgørelse om godtgørelse af afgift inden udløbet af den pågældende frist i § 30b, anses det som et afslag på anmodningen.

§ 30d. Hvis SKAT imødekommer en anmodning om godtgørelse af afgift, udbetales godtgørelsen senest ti arbejdsdage efter udløbet af den pågældende frist i § 30b.

Stk. 2. Udbetaling af godtgørelse kan efter virksomhedens anmodning enten finde sted her i landet eller i ethvert af de øvrige EU-lande. I sidstnævnte tilfælde påhviler omkostningerne derved virksomheden.

Stk. 3. Hvis SKAT ved ændring af pro rata-satsen ifølge en tidligere godtgørelsesanmodning, eller ved opkrævning, kan konstatere, at en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse, kan SKAT modregne krav på tilbagebetaling af den for meget udbetalte godtgørelse med udbetaling af godtgørelse ifølge anden godtgørelsesanmodning.

Kapitel 8a

Afgiftsgodtgørelse til virksomheder uden for EU samt til organisationer m.v.

§ 31. En virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, og som efter lovens § 45, stk. 1, anmoder om godtgørelse af afgift, skal indgive anmodningen til SKAT senest den 30. september i kalenderåret efter godtgørelsesperioden.

Stk. 2. SKAT bestemmer, i hvilket omfang en virksomhed i et land uden for EU kan anvende fremmedsprog i en indgivet anmodning om godtgørelse af afgift og ved virksomhedens efterfølgende kommunikation med SKAT om anmodningen.

§ 31a. Anmodning efter § 31, skal ske ved benyttelse af en blanket udarbejdet af SKAT, eller ved indsendelse i anden papirform efter SKATs nærmere bestemmelser herom.

Stk. 2. I anmodningen skal virksomheden afgive

- 1) erklæring om anvendelsen af de indkøb, for hvilke der søges om afgiftsgodtgørelse,
- 2) erklæring om, at virksomheden i godtgørelsesperioden ikke har udøvet virksomhed, der er registreret for afregning af afgift her til landet efter lovens § 47, § 49, § 51, eller 51a, med leverancer af varer eller ydelser her i landet, bortset fra transportydelser m.v., samt varer og ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift efter lovens § 34, § 36, stk. 2, eller § 73, eller varer og ydelser, der efter loven er omfattet af omvendt betalingspligt.

Stk. 3. Anmodningen skal ledsages af originale fakturaer eller importdokumenter med angivelse af de afgiftsbeløb, som virksomheden har betalt.

Stk. 4. Anmodningen skal indgives i danske kroner. Omregning af de til grund liggende fakturaer fra evt. udenlandsk valuta skal ske efter reglerne i § 71.

Stk. 5. Anmodning skal endvidere vedlægges en attestation fra en kompetent myndighed i virksomhedens hjemland, der bekræfter, at den pågældende virksomhed udøver erhvervsvirksomhed i dette land. Dette kan dog undlades, såfremt virksomheden inden for det sidste år har sendt SKAT en sådan dokumentation.

§ 31b. § 29d finder tilsvarende anvendelse ved indgivelse og behandling af anmodning om godtgørelse af afgift efter § 31-31a.

§ 31c. SKAT afslutter behandlingen af rettidigt modtagne og behørigt dokumenterede anmodninger om godtgørelse af afgift med at træffe afgørelse senest otte måneder efter, at SKAT har modtaget anmodningen. SKAT tilbagesender samtidig i påtegnet stand de originale fakturer og importdokumenter, der har ledsaget virksomhedens anmodning efter § 31a, stk. 3.

Stk. 2. Udbetaling af godtgørelse kan efter virksomhedens anmodning enten finde sted her i landet eller i virksomhedens hjemland. I sidstnævnte tilfælde påhviler omkostningerne derved virksomheden.

§ 32. Virksomheder, der efter lovens § 45, stk. 3-5, ønsker godtgørelse af afgift, og som ikke er registreret i forvejen, skal lade sig anmelde hos SKAT. Til grund for beregning af godtgørelsen skal virksomhederne føre et regnskab, idet regnskabet skal føres på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelsen af afgift, som ønskes godtgjort. Godtgørelsesprocenten i henhold til lovens § 45, stk. 4, beregnes med to decimaler.

§ 32a. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale kan her i landet momsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder i samme omfang, som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.

Stk. 2. SKAT fastsætter de nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende afgiftsfritagelsen i stk. 1.

Kapitel 12

Regnskabskrav

Generelle krav

§ 50 [*stk. 1*].

Virksomheder, der er registreret efter lovens §§ 47, 49, 51, eller 51a, skal føre et regnskab over leverancer af varer og ydelser til og fra virksomheden, således at de beløb, som virksomheden ved udgangen af hver afgiftsperiode skal angive til SKAT på afgiftsangivelsen og på listen over EU-leverancer, fremgår heraf.

Særlige konti og rubrikker

§ 52 [stk. 1]. Regnskabet skal indeholde følgende særlige konti:

...[§ 52, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, uændret]...

3) Konto for afgift af varekøb fra udlandet (afgift af EU-erhvervelser af varer og afgift af indførsel af varer fra steder uden for EU).

4) Konto for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt.

5) Konto for EU-erhvervelser af varer.

6) Konto for køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt.

7) Konto for EU-leverancer af varer.

8) Konto for EU-leverancer af ydelser med omvendt betalingspligt.

[Nuværende § 52, stk. 1, nr. 6 - "Konto for eksport m.v.", bliver herefter § 52, stk. 1, nr. 9]

...[§ 52, stk. 2-3 uændret]...

Stk. 4. På kontoen for afgift af varekøb fra udlandet, anføres afgiften af

1) erhvervelser af varer fra andre EU-lande, og

2) varer, der indføres her til landet fra steder uden for EU, jf. lovens § 12 (...).

Stk. 5. På kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, anføres afgiften af køb af ydelser fra udlandet, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter lovens § 46, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Stk. 6. På kontoen for EU-erhvervelser af varer, anføres købsprisen uden afgift for varer, som virksomheden erhverver fra andre EU-lande, jf. lovens § 11.

Stk. 7. På kontoen for køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, anføres købsprisen uden afgift for ydelser, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter lovens § 46, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Stk. 8. På kontoen for EU-leverancer af varer, anføres salgsprisen for varer, der leveres til andre EU-lande, og hvoraf der ikke skal betales afgift efter lovens § 34, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 9. På kontoen for EU-leverancer af ydelser, anføres salgsprisen for ydelser, der leveres til andre EU-lande, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af køb af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1.

Stk. 10. På kontoen for eksport m.v. anføres salgsprisen for leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift efter lovens §§ 14-21d, bortset fra § 14, nr. 2, 2. og 3. pkt., og hvortil virksomheden har indkøbt m.v. varer og ydelser her i landet, samt for leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift efter lovens § 34, stk. 1, nr. 5-19, samt stk. 3-4.

[Nuværende § 52, stk. 9, ophæves]

§ 54. Afgiftskontiene afsluttes ved hver afgiftsperiodes udløb. Saldoen på kontoen for indgående afgift, saldoen på kontoen for afgift af varekøb fra udlandet, og saldoen for kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, overføres til kontoen for udgående afgift.

Kontoen for udgående afgift viser herefter det afgiftsbeløb, som skal indbetales til SKAT, eller det afgiftsbeløb, der skal godtgøres af SKAT. Ved indbetalingen til eller udbetalingen fra SKAT, føres det betalte eller godtgjorte beløb på kontoen for udgående afgift, der hermed udlignes.

Stk. 2. I stedet for at overføre den indgående afgift, afgiften af varekøb fra udlandet, og kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, til kontoen for udgående afgift, kan virksomheden oprette en konto for afregning med SKAT og overføre afgiften hertil.

§ 54a. Kravet om at virksomhedens regnskab skal indeholde særlige konti efter §§ 52-54, anses for opfyldt, i det omfang at virksomheden på SKATs anmodning kan fremskaffe og specificere de oplysninger, der efter §§ 52-54, skal fremgå af de særlige konti, i kraft af virksomhedens elektroniske programmer og koder.

§ 54b. Oplysninger om handel med varer og ydelser, som en virksomhed, der er etableret her i landet, foretager med udlandet, skal på afgiftsangivelsen, jf. lovens § 57, stk. 1, anføres i

- 1) Rubrik A-varer,
- 2) Rubrik A-ydelser,
- 3) Rubrik B og
- 4) Rubrik C.

Stk. 2. I rubrik A-varer, anføres

- 1) værdien uden afgift af varekøb i andre EU-lande (EU-erhvervelser), jf. lovens § 11, og jf. denne bekendtgørelses § 52, stk. 6,
- 2) værdien uden afgift af udenlandske virksomheders fjernsalg her til landet, jf. § 83, og
- 2) værdien uden afgift af udenlandske virksomheders installation og montering af varer her i landet, jf. § 78, stk. 1.

Stk. 3. I rubrik A-ydelser, anføres værdien uden afgift af køb af ydelser i andre EU-lande, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter lovens § 46, stk. 1, nr. 3, jf. denne bekendtgørelses § 52, stk. 7, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1.

Stk. 4. I rubrik B, anføres

- 1) værdien uden afgift af varesalg til andre EU-lande, jf. lovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, og jf. denne bekendtgørelses § 52, stk. 8,
- 2) værdien uden afgift af fjernsalg af varer til andre EU-lande, og § 82, og
- 3) værdien uden afgift af installation og montering af varer i andre EU-lande, jf. § 77.

Stk. 5. I rubrik C, anføres værdien af varer og ydelser, der leveres uden afgift til andre EU-lande og til tredjelande uden for EU, jf. § 52, stk. 10.

Køb m.v.

§ 56 [, stk. 1]. Bogføringen for en afgiftsperiode skal omfatte de fradragsberettigede køb m.v., der i perioden er leveret til virksomheden, jf. lovens § 37, stk. 2.

Salg og erhvervelser m.v.

§ 60. (...)

Stk. 2. Regnskabet over afgiften af erhvervelser af varer fra andre EU-lande, skal føres på kontoen for afgift af varekøb fra udlandet, jf. § 52, stk. 4.

Stk. 3. Regnskabet over afgiften af køb af ydelser fra andre EU-lande, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter lovens § 46, stk. 1, nr. 1-3 og 5, skal føres på kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, jf. § 52, stk. 5.

Andre bestemmelser

[§ 70, stk. 1, ophæves, idet en tilsvarende bestemmelse vil komme til at fremgå af momsloven.
§ 70, stk. 2, bliver herefter § 70 (stk. 1)]

Kapitel 13

Lister over EU-leverancer

§ 72. Virksomheder, der til registrerede virksomheder og personer i andre EU-lande leverer varer uden afgift efter lovens § 34, stk. 1, nr. 1 og 3-4, samt leverer ydelser uden afgift, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1, skal for hver måned (listeperiode) udarbejde en liste over de i perioden foretagne leverancer med angivelse af følgende oplysninger, jf. dog §§ 72a-72b:

- 1) Virksomhedens registreringsnummer, navn og adresse samt listeperiode.
- 2) Køberens registreringsnummer.
- 3) Den samlede værdi af virksomhedens leverancer af varer uden afgift til hver enkelt køber i andre EU-lande.
- 4) Den samlede værdi af virksomhedens leverancer af varer uden afgift til andre EU-lande.
- 5) Den samlede værdi af virksomhedens leverancer af ydelser uden afgift til hver enkelt køber i andre EU-lande, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1.
- 6) Den samlede værdi af virksomhedens leverancer af ydelser uden afgift til andre EU-lande, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1.

§ 72a. Virksomheder, der leverer varer uden afgift til registrerede virksomheder i andre EU-lande, kan efter anmodning til SKAT få tilladelse til at afgive de i § 72, nævnte oplysninger om varerne for hvert kvartal (listeperiode), når virksomhedens leverancer af varer uden afgift til andre EU-lande ikke overstiger 800.000 kr. i det igangværende kvartal og i hvert af de forudgående fire kvartaler.

Stk. 2. Virksomheder, der har tilladelse til at afgive oplysninger efter stk. 1, men hvor virksomhedens leverancer af varer uden afgift til andre EU-lande overstiger 800.000 kr. i én eller to måneder inden for et kvartal, skal afgive de i § 72, nævnte oplysninger om leverancer af varerne for denne ene måned eller disse to måneder (listeperiode).

Stk. 3. Virksomheder, der leverer ydelser uden afgift til registrerede virksomheder og personer i andre EU-lande, som er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1, kan efter anmodning til SKAT få tilladelse til at afgive de i § 72, nævnte oplysninger om ydelserne for hvert kvartal (listeperiode), når

1) virksomheden leverer varer efter de i stk. 1, fastsatte betingelser, og virksomheden samtidig leverer ydelser, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1, eller

2) virksomheden alene leverer ydelser, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter lovens § 16, stk. 1.

§ 72b. Uanset længden af listeperiode efter §§ 72-72a, skal virksomhederne afgive lister til SKAT senest den 10. i måneden efter listeperiodens udløb.

§ 73. Oplysningerne efter §§ 72-72a, skal afgives ved elektronisk indberetning til SKATs webportal, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheder, der afgiver oplysninger efter §§ 72-72a, og som over for SKAT erklærer, at de ikke har det fornødne tekniske udstyr til rådighed til at foretage elektronisk indberetning efter stk. 1, kan efter anmodning til SKAT få tilladelse til at afgive oplysningerne ved benyttelse af en blanket udarbejdet af SKAT, eller ved indsendelse i anden papirform efter SKATs nærmere bestemmelser herom.

Kapitel 14

Særlige bestemmelser for EU-handel

Overførsel af varer

§ 76. (...)

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke får tilbageleveret varer, der er midlertidig overført til et andet EU-land, skal virksomheden medregne værdien af de pågældende varer til den samlede værdi af EU-leverancer af varer, jf. § 52, stk. 8, og berigtige virksomhedens liste over EU-leverancer efter §§ 72-72a.

Stk. 3. Virksomheder, der fra en virksomhed i et andet EU-land modtager varer til brug for sagkyndig vurdering af løsøre eller arbejde udført på løsørengstande, jf. lovens § 18, stk. 2, skal registrere de modtagne varer i virksomhedens regnskaber. De modtagne varer medregnes ikke ved opgørelsen af EU-erhvervelser af varer, jf. § 52, stk. 4 og 6, og de skal ikke anføres på listen over EU-leverancer efter §§ 72-72a.



Notat om momspakken

Indhold

De væsentligste ændringer i momspakken er:

1. *EU-handel med ydelser mellem erhvervsdrivende (B2B)*
 - A. *Ændringer i leveringsstedet (hvor momsen betales)*

I dag er hovedreglen, at ydelser solgt mellem erhvervsdrivende i EU momses i sælgers land. Denne hovedregel ændres, sådan at ydelserne fremover skal momses i kundens land.

I tilfælde hvor køber har fuld fradragsret for momsen på indkøbet, har det ikke nogen økonomisk betydning, hvor momsen skal betales. Imidlertid er det af relativ stor betydning i tilfælde, hvor køber ikke har fuld fradragsret for momsen på indkøbet. For Danmark er den væsentligste virkning af det ændrede leveringssted, at leasing af transportmidler fremover skal momses i kundens land. I Danmark er personbefordring – bortset fra turistkørsel med bus - moms fritaget, og transportvirksomhederne har derfor ikke fradragsret for købsmoms. I dag leases tæt på 100 pct. af rutebusserne i Tyskland, med 19 pct. tysk moms. Da personbefordring er momspålagt i Tyskland, får virksomhederne denne moms godtgjort af Tyskland (reglerne for godtgørelse ændres også med forslaget, jf. nedenfor). Med de nye regler vil der skulle betales dansk moms af leasingydelserne, og denne moms vil ikke kunne fradrags i Danmark.

For ikke at priserne på kollektiv trafik skal stige pga. forslaget vil der blive lavet en kompensationsordning.

Både efter de gældende og de nye regler vil visse B2B-ydelser imidlertid mest hensigtsmæssigt have et særligt leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2B foreslås en ny særregel:

- Ydelser i forbindelse med kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende momses efter gældende regler der, hvor aktiviteterne faktisk udføres. For så vidt angår B2B-handlen ændres disse regler fra 1. januar 2011 således, at kun selve adgangen til aktiviteterne og ydelser i forbindelse hermed momses i det land, hvor aktiviteten udføres. Alle andre ydelser i forbindelse med disse aktiviteter går over til at blive momset efter den foreslåede hovedregel – som er kundens land.

- Restaurant- og cateringydelse – undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog - momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelse.
- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.

B. Udvidede brug af omvendt betalingspligt

Den foreslåede nye hovedregel for B2B-handel med ydelser betyder, at momsen skal betales i kundens land. Efter normale regler er det leverandøren, der skal opkræve og indbetale momsen af salget. Skal momsen betales i et andet land, end der, hvor leverandøren er etableret, skal denne momsregistreres i indbetalingslandet. For at undgå dette foreslås, at kunden bliver betalingspligtig for momsen solgt under hovedreglen. Denne omvendte betalingspligt bevirker, at køber skal indbetale momsen af købet i eget land, og samtidig kan virksomheden tage fradrag for denne købsmoms efter hjemlandets almindelige regler.

I gældende momslov er der allerede nationalt indført omvendt betalingspligt på alle ydelser indkøbt fra udlandet, og danske virksomheder er derfor vant til at skulle indbetale moms af ydelser købt i andre lande og med leveringssted her i landet. Da flere ydelser med forslaget får leveringssted i købers land, vil der dog blive flere virksomheder, der fremover skal bruge reglerne.

Efter gældende regler skal virksomheder der bliver betalingspligtige for momsen af indkøbte ydelser ikke nødvendigvis momsregistreres. Af hensyn til sælgerens muligheder for at vide, om der er tale om B2B-salg (eller salg til privat), foreslås imidlertid at alle, der køber ydelser fra andre EU-lande med omvendt betalingspligt skal momsregistreres. Sælger kan herefter kontrollere momsnummerets gyldighed. Forslaget betyder, at også små virksomheder m.v., der ikke ellers er registreringspligtige, skal registreres ved køb af disse ydelser. Skønner virksomheden, at den ikke længere har brug for registreringen, kan den afmeldes.

C. Udvidelse af kontrolsystemet VIES med ydelser og afkortning af periode og frist for afgivelse af listeoplysninger

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler momsen. Leverandøren af varerne skal hvert kvartal indberette oplysninger om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skattemyndighederne i købers land, som derefter kan kontrollere om køber har indbetalt det rette momsbeløb.

VIES omfatter i dag kun varesalg. Det foreslås, at systemet udvides til at omfatte ydelser leveret under hovedreglen for leveringssted, og reglen for omvendt betalingspligt. Dette vil give myndighederne et kontrolredskab, men også give sælgervirksomhederne en lettere forøgelse af de administrative byrder.

I overensstemmelse med direktiv 2008/117/EF foreslås det endvidere at ændre virksomhedernes periode for at afgive listeoplysninger om leverancer til andre EU-lande af varer og ovennævnte ydelser, fra kvartalet til måneden. Dog vil en række virksomheder under visse betingelser kunne opretholde kvartalet som listeperiode. Endvidere får virksomhederne og medlemslandenes myndigheder samlet én måned fra udgangen af listeperioden til at indberette listeoplysningerne til VIES.

Disse ændringer vil give medlemslandene et bedre kontrolredskab, men vil også medføre flere administrative byrder for sælgervirksomhederne.

2. EU handel med ydelser fra erhvervsdrivende til ikke-afgiftspligtige personer (B2C)

Mange ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer (hovedsageligt private) forbruges på eller i nærheden af salgsstedet. Den gældende hovedregel for beskattning af disse ydelser, som er momsbetaling i leverandørens land, giver derfor i de fleste tilfælde forbrugslandsbeskatning. Denne hovedregel foreslås derfor ikke ændret.

Visse ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer er derimod ofte grænseoverskridende. Både efter de gældende og de nye regler vil der derfor være behov for, at visse B2C-ydelser har særlige regler for leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2C foreslås en ny særregel:

- Formidlingsydelser momses i dag, hvor leverandøren er etableret, men foreslås momset, samme sted som der, hvor den underliggende transaktion momses.
- Restaurant- og cateringydelser – undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog - momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelser.
- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.
- Langtidsudlejning af transportmidler foreslås fra 1. januar 2013 at skulle momses i kundens land.

Mange ydelser der kan sælges grænseoverskridende er e-handelsydelser, tele-ydelser og tv- og radiospredningsydelser. Ved B2C salg i EU beskattes disse ydelser i dag i leverandørens land. Denne regel ændres ikke til forbrugsbeskatning i kundens land før 1. januar 2015. Årsagen til, at reglen først indføres i 2015 er, at netop leverandører af disse ydelser ofte sælger til kunder i mange lande, og skal momsen betales i kundens land, vil virksomhederne skulle momsregistreres i mange lande. For at undgå at påføre virksomhederne for store administrative byrder, vil det være hensigtsmæssigt at indføre et system, hvor virksomhederne kan angive og betale moms til flere lande ét sted (OneStopShop

ordning). Systemet forventes klar 2015. Forslag til ændring af momsloven for så vidt angår disse ydelser forventes fremsat i 2014.

3. Godtgørelse af momsudgifter inden for EU

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb i et EU-land, hvor virksomheden ikke er registreret – og derfor heller ikke har mulighed for at få momsfradrag – kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende medlemsland på baggrund af det såkaldte 8. momsdirektiv (Rådets direktiv 79/1072/EØF). Procedurene vedrørende godtgørelsesanmodningerne efter direktivet er imidlertid så administrativt besværlige, at mange virksomheder ikke søger godtgørelse.

Der foreslås nu en modernisering af godtgørelsesproceduren (jf. Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008). Den foreslåede procedure er baseret på elektronisk dataudveksling i modsætning til det nuværende papirbaserede system. Desuden skal der med anmodningen om godtgørelse ikke længere altid vedlægges fakturaer. Der er også fastsat en række frister for behandlingen af anmodningerne.

4. Årlig afregning af uafsluttede ydelser

Endvidere foreslås af hensyn til svigbekæmpelse, at der årligt skal afregnes moms af grænseoverskridende ydelser i EU, selv om leveringen af ydelsen ikke afsluttet, og der ikke i årets løb har været afregnet moms heraf. Dette er en gennemførelse af Rådets direktiv 2008/117/EF.

Høringsliste

Advokatsamfundet	samfund@advocom.dk
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	ae@net.dialog.dk
Dansk Arbejdsgiverforening	da@da.dk
Dansk Erhverv	info@danskerhverv.com
Dansk Industri	di@di.dk
Dansk Told- og Skatteforbund	dts@d-t-d.dk
Dansk Transport og Logistik	dtl@dtl-dk.dk
Danske Biludlejere	danske-biludlejere@mail.tele.dk
Danske Busvognmænd	db@db-dk.dk
Danske Regioner	regioner@regioner.dk
Datatilsynet	dt@datatilsynet.dk
Den Danske Dommerforening	post@dommerforening.dk
Finans og Leasing	post@finansogleasing.dk
Finanstilsynet	Finanstilsynet@ftnet.dk
Foreningen af Danske Revisorer	fdr@fdr.dk
Foreningen af Politimestre i Danmark	Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Foreningen af Registrerede Revisorer	frr@frr.dk
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer	frr@frr.dk
Frederiksberg Kommune	raadhuset@frederiksberg.dk
Håndværksrådet	hvr@hvr.dk
Kommunernes Landsforening	kl@kl.dk
Københavns Kommune	Borgerservice@kk.dk
Landbrugsrådet	landbrugsraadet@landbrugsraadet.dk
Landsorganisationen i Danmark (LO)	lo@lo.dk
Landsskatteretten	lssr@lssr.dk
Politidirektøren i København	pdkbh@politi.dk
Rigsadvokaten	rigsadvokaten@ankl.dk
Rigspolitichefen, Politigården, Polititorvet 14, 1567 København V	politi@politi.dk
Skatterevisorforeningen	jk@toender.dk
Trafikselskaberne i Danmark	Info@trafikselskaberne.dk